

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Redeem **MY HEART**

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

kalbimi kurtar

saddle creek, tx: the whitmores
ÜÇÜNCÜ KİTAP

Kat Baxter

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

İçindekiler

[Kalbimi Kurtar Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Okuduğunuz için teşekkürler!](#)

[Baba Bod Kovboy'dan alıntı Yazar hakkında](#)

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

kalbimi kurtar

YARALI BİR KAHRAMAN/CURVY **Kız Romantizmi**

Dane

Ordudan ayrılıp Saddle Creek'e döndüğümde huzur ve yalnızlık arıyordum, aşk değil. Böyle bir şeyi ummak için içimde ve dışımda çok fazla yara var. Ama rastgele bir karşılaşma beni Shelby Coleman ile yüz yüze getirdi ve kendimi sahte bir ilişkinin içinde buldum. Kısa boylu, tatlı ve günlerce süren kıvrımlara sahip ve bir kadını hiç bu kadar çok istemediğimi söylemek abartı olmaz. Çok fazla kalbim kalmadı ama Shelby bana verecek daha fazla şeyim olmasını diletiyor.

Shelby

Gençliğimden beri Dane Whitmore'a uzaktan aşık olmuşumdur. Yıpranmış kot pantolonu ve yırtık kovboy çizmeleriyle yürüyen bir susuzluk tuzağı. Onun sahte kız arkadaşı olmak, herkesin önünde sevgi gösterisinde bulunmayı gerektiriyor. Her öpücük ve dokunuş vücudumu ateşliyor. Ama kendime bunun sadece icabı olduğunu hatırlatmalıyım.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

Kalbimi Kurtar Kat

Baxter

Telif Hakkı 2023 Kat Baxter

Bu roman bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Herhangi bir Yaşayan veya ölmüş kişiler, gerçek olaylar, yerler veya kuruluşlarla benzerlik tamamen tesadüfidir. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya elektronik olmayan yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Yasaların izin verdiği durumlar dışında, yazarın veya yayıncının açık yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya bir bilgi depolama ve erişim sistemi de dahil olmak üzere mekanik yollarla.

Editör: Emily Beierle-McKaskle

Emily Beierle-McKaskle Redaksiyon:

[BookReadingJenn](#) Kitap kapağı:

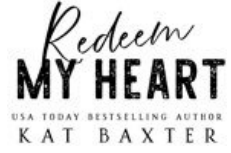
[Cormar Covers](#)

Dijital yayımla ilgili olarak, okuyucu tarafından yapılacak herhangi bir yazı tipi boyutu veya boşluk değişikliğinin yazarın orijinal formatını değiştirebileceğini unutmayın.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

[OceanofPDF.com](#)

bölüm bir

SHELBY

"Adam kaçırmak ağır bir suçtur, biliyorsun," diyorum, yarı şaka yapıyor olsam da ses tonumu hafif tutarak.

"Bah," diyor Lily. "Patronun olursam sayılmaz."

Gülüyorum. "Bunun doğru olduğunu sanmıyorum."

"Eğer patronunuz sizi bir partiye götürüyorsa bu sayılmaz. Bu kesinlikle adam kaçıрма değildir," diye cıvıldıyor Lily.

"Peki bu parti nedir?" Ben soruyorum.

Sanırım teknik olarak, patronunuzun sizi iş sonrası içki ve atıştırma ile vaadiyle kamyonetine çekmesi ve bu içki ve atıştırma ile başkalarıyla konuşmak anlamına geleceğinden bahsetmemesi adam kaçırmaya sayılmaz. Belki de suç bende. Belki bu kadar hevesli olmamalıydım ama uzun bir gündü. Lily'nin büyük hayvan gezici veterinerlik işinde veteriner teknisyeniyim. Tanım olarak, 'uzun günler' hayvan kakağı içerir. Ve çiş. Ve bazen daha az düşünmek istediğim diğer hayvan sıvıları.

İş sonrası patronumun ikramı olan bir içkiyi hak ettim mi?

Evet, kazandım. Evet, kazandım.

Ayakkabılarımda hala inek spermi olma ihtimali varken yabancılarla tanışmak ister miyim?

Hayır. Hayır, istemiyorum.

Lily ve ben küçük bir kasaba olan Saddle Creek'te yaşıyoruz ve ikimiz de burada büyüdük. Yani tanımadığım ya da en azından çok fazla insan yok.

Ama benden birkaç yaş büyük, bu yüzden arkadaşlarının çoğu okulda benden çok ilerideydi, onları iyi tanımıyorum.

Lily kamyonuyla ilçe yoluna doğru manevra yapıyor. "Sadece kadınların film izleyeceği ve erkeklerin poker oynayacağı küçük bir buluşma."

Patronuma bakıyorum. "Yani çiftler toplantısı gibi bir şey mi? Ben bir çiftin parçası değilim."

Bir elini umursamazca sallıyor. "Hayır, konu bu değil. Ayrıca Forest şehir dışında olduğu için benim adamım orada bile olmayacak. Birlikte hareket edeceğiz."

"Ama senin bir insanın var. Benim bir evcil hayvanım bile yok." Hayvanları ne kadar sevsem de, çalışma saatlerim beni evden çok uzun süre uzak tutuyordu. Bir yıl önce aldığım pothos sarmaşığı bile bakımsızlıktan öldü. Pencereden dışarı bakıyorum ve bodur sedir ağaçları ile dikenli armut kaktüslerinin geçişini izliyorum. "Belki de bir kaktüs almalıyım."

"Ha?"

"Hiçbir şey. Sadece yüksek sesle konuşuyorum. Bu parti nerede?" Sonunda soruyorum çünkü Saddle Creek'in dışına doğru gittiğimizi fark ediyorum.

"Whitmore'lardan birinin evinde," diyor Lily.

Kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor. Aniden kuruyan dudaklarımı yalıyorum.

Whitmore'lar, kardeşleri ve kuzenleri olan ve kökleri Saddle Creek'in derinliklerine uzanan çiftçi bir ailedir. Daphne ile aynı okula gitmiştik ve küçükken arkadaştık. Ama büyüdükçe birbirimizden uzaklaştık. Ama benim endişelendiğim Whitmore o değil.

Benim endişelendiğim kişi Dane. Çarpıcı derecede ateşli, acı verici derecede düşünceli Dane. Dane, hayatım boyunca gizli aşkımın nesnesi. Benim ligimden o kadar uzakta ki aynı sporu bile yapmıyoruz.

"Hangi Whitmore?" Yani tüm Whitmore'lar arasında bir partiye ev sahipliği yapan kişinin o olması pek olası değil. Ama daha garip şeyler de oldu.

"Uh," diyor Lily. "Grady."

Kahretsin. Bunun daha iyi olduğundan emin değilim. Yine de çok farklı nedenlerden dolayı. "Hani şu pop yıldızı Jess Munoz'la evli olan Grady mi?"

"İşte "

"Jess Munoz'un evindeki partiye mi gidiyoruz?" Mavi kot pantolonuma ve basit grafik tişörtüme bakıyorum. Üzerinde korsan kafatası olan ve "Goonies asla ölmez" yazan. Siyah alçak topuklu Chucks ayakkabılarım son derece rahat görünümümü tamamlıyor ve koyu sarı saçlarım başımın tepesinde

Dağınık topuzların en dağınığı. Lily'ye baktığımda onun da pek farklı giyinmediğini görüyorum.

Kasabadaki büyük hayvan veterineri olan patronum zaten evli. Ve diğer insanların ne düşündüğünü hiç umursamıyor gibi görünüyor. Keşke ben de öyle yapabilsen. Bunun yerine, kafamın içinde sürekli annemin sesi yankılanıyor.

Şekerim, senin bedenindeki kızlar böyle şort giyemez.

Kendine çeki düzen vermelisin, Şekerim. Dışarı çıktığında kimi göreceğini asla bilemezsin.

Sana bu dergiyi aldım Şeker, çünkü içinde en yeni diyet var.

Sanırım iyi niyetli. Ya da değil. Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum bile. Onunla yıllardır konuşmadım. Babamı, beni ve kardeşlerimi terk ettiğinden beri. Hâlâ bize doğum günü kartları gönderiyor ve ara sıra bir sonraki diyet modasıyla ilgili bir e-posta alıyorum, ona da hızlıca bir 'teşekkürler' gönderiyorum ve öylece bırakıyorum.

(XX - kız kardeşiyle ilgili bir şey)

Kardeşimiz Max, ikimizden de küçük olmasına rağmen, son derece korumacıdır. Bu yüzden konu sevgili annemiz olduğunda hiç sikine takmaz.

Whitmore arazisine giden yola sapmamız çok uzun sürmüyor. Sanırım burası aslında tek bir büyük çiftlikmiş ama çiftliğin reisi Bay Whitmore, çocukları büyüdükçe onları parselletmiş. Şimdi her birinin kendi yeri var. En küçükleri olan Daphne ve Garrett'ın, her ikisi de evli olmalarına rağmen, burada ev inşa etmeye başladıklarını sanmıyorum.

Çiftçi aileler söz konusu olduğunda, Whitmore'lar Saddle Creek kraliyet ailesiyle birlikte anılır. Sadece Crawford'lar ve Blankenship'lerin daha fazla arazisi var.

Lily, Grady'nin evine giden çakıllı yoldan aşağı dönüyor.

"Bana bunu yaptırdığına inanamıyorum," diye mırıldandım.

"Biliyorum, değil mi? Seni bedava atıştırmalıkların, en sevdiğin pop yıldızının ve eğlencenin olduğu bir yere getirirken ne düşünüyordum ki? Ben en kötüsüyüm."

Gözlerimi deviriyorum ve sonra isteksizce onu kapıya kadar takip ediyorum, kapıyı çalmıyor bile, sadece açıyor ve içeri giriyor. Yine de benden fazla uzaklaşmasına izin veremem çünkü gerçekten yalnız kalmak istemiyorum.

Evet, ben bu kasabada büyüdüm. Evet, bir zamanlar Whitmore kabilesindeki tek kız olan Daphne ile arkadaşım. Yine de göze çarpabileceğim durumlardan hoşlanmıyorum. Ben daha çok arka plana karışan bir kızım.

Tanışma faslını geçtikten sonra bu zor olmayabilir.

"Lily! Gelebilmene çok sevindim," diyor bir ses. Ve işte orada, pop sansasyonu Jess Munoz kanlı canlı karşımızda. Onu yalınayak, tozluk ve tişörtle görmek biraz garip. Onun payetler içinde olmasına alışkınım. Yine de, bu kadar rahat giyinmiş olsa bile, yıldız gücü yayıyor. Göz kamaştırıcı değil, onu konserde gördüğüm gibi değil ama yine de var. Jess, Lily'nin omzunu sıkıyor, patronumu iyi tanıdığının ve aslında sarılmayı sevmediğinin bir kanıtı.

"Bir iş arkadaşımı getirdim," diyor Lily, sonra vücudunu kaydırıyor, böylece ben de onun yanına gelebiliyorum. "Jess, bu Sugar. Sugar, Jess'le tanış."

Şeker. Ugh, ne kadar utanç verici.

"Aslında bana sadece Shelby diyebilirsin," diyorum. "Şeker sadece çocukluğumdan kalma bir lakap."

Lily dönüp bana bakıyor. "Sana Şeker demememi mi isterdin?"

Omuz silkiyorum. "Sorun değil. Beni tüm hayatım boyunca tanıdın. Ama yeni insanlarla tanıştığımda..." Sözlerimin azalmasına izin verdim.

"O zaman sana Shelby diyeceğim," diyor Jess, kollarımızı birbirine bağlayarak. "Demek sen de bir başka Saddle Creek yerlisisin?"

"Öyleyim. Doğma büyüme."

"O zaman muhtemelen kocamı ve kayınvalidemi tanıyorsunuzdur."

"Evet." Etrafıma bakıyorum ve neyse ki aynı anda görmek istediğim ve burada olmamasını umduğum Whitmore'u göremiyorum. Jess'e dönüyorum. "Bir dakikalığına sana fangirl'lük yapabilir miyim? Senin evinde olduğumuzu ve bunun muhtemelen iğrenç olduğunu biliyorum ama müziğine gerçekten bayılıyorum."

Bana içten bir gülümseme veriyor. "Teşekkür ederim. Gerçekten."

Mutfak ve oturma odasını barındıran büyük açık alana giriyoruz. Ev muhteşem ve ferah ve belli ki Jess taşındığından beri bazı tadilatlar yapılmış. Tam bunlar hakkında yorum yapacaktım ki Dane'in iki oda arasında doğal bir ayrım yaratan adaya yaslandığını görüyorum.

İşte böyle, Jess'le buluşacağım için duyduğum gerginlikle birlikte tüm tutarlı düşüncelerim de yok oldu.

Çünkü bu o. Dane. Hatırladığım güzel görünüyor.

Hayır, o daha da çekici.

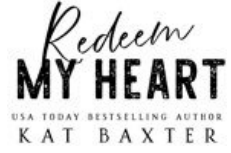
Ağabeyi Grady gibi kalın ve iri olan Dane Whitmore, kalın boynu ve devasa kalçalarıyla fıçı göğüslüdür. Pazuları giydiği tişörtü tehdit ediyor. Belli ki sağ kolunda bir dövme var ama sol kolunda

çıplak görünüyor. Omzundan boynunun sağ tarafına doğru sızan bir miktar mürekkep izi var.

Ve kaşlarını çatıyor. Bu da onu bir şekilde daha seksi yapıyor.

OceanofPDF.com

bölüm iki

DANE

"Grady," diye sesleniyorum ağabeyime. İki parmağından sarkan uzun boynuyla yanıma geliyor.

"Ne?" diye sorar.

Odanın diğer ucuna başımı salladım. "Kim o?" Odaya girdiğinden beri gözlerimi alamadığım sarışın hakkında söylüyorum.

Bana bakıyor, sanki ruhumu görmeye çalışıyormuş gibi bir aşağı bir yukarı ve sonra gözlerimin içine bakıyor.

"Ne?" Ben soruyorum.

Sadece sırtıyor ve başını hafifçe sallıyor. "Bu Sugar Coleman."

Şeker mi? "Bu neden tanıdık geliyor?"

"O ve Daph büyürken arkadaşlıklar. Sanırım birkaç kez pijama partisi ya da doğum günü partisi gibi bir şey için gelmişti. Luna'nın küçük kız kardeşi."

"Luna." Başımı salladım. "Evet, tamam. Mantıklı." Ama kafamdaki at kuyruklu kızlarla ilgili anıları odanın karşısındaki düzgün vücutlu bombayla bağdaştıramıyorum.

Goonies içinde göğüsleri harika görünüyor. Zaten filmin büyük bir hayranı olmasaydım bile, sırf tişörtün kıvrımlarına uyum sağlama şekli yüzünden şimdi olurdu. Kot pantolonunun kıcını ve kalın kalçalarını nasıl sardığını hesaba katmıyorum bile.

Kısa bir an için gözleri benimkilere takılıyor ve sanki etrafımdaki dünya donuyor. Dudağını ısırtıyor, sonra gözleri benden uzaklaşıyor.

Grady, "Ona öyle bakmaya devam edersen, sadece gözbebeklerinle kıyafetlerini yakacaksın," diyor.

"Siktir git." Kendi biramdan bir yudum alıyorum. "Sadece bakıyorum. Böyle kızlara bulaşmadığımı biliyorsun."

"Kızlar tam olarak neyi sever?"

"İyi kızlar. Tatlı ve saf. Benim gibi biriyle başa çıkmak için gerekli becerilere sahip değiller."

Grady homurdanıyor. "İşkence görmüş ve düşünceli olduğun için mi? Hadi oradan."

Kardeşıme bir bakış attım. "Tekrar, siktir git."

Odayı tarıyorum ve çoğunlukla çiftlerden oluşuyor. Hayatımdaki herkes eşleşmiş gibi görünüyor. "Ben ilişki adamı değilim. Hiç olmadım. Bu kadın ilişki diye bağıyor. Dizlerinin üzerine çök ve bana ay sözü ver türünden bir romantizm. Ben öyle bir adam değilim."

Grady kıkırdar. "Görünüşe göre en sevdiğin filmin hayranı." Omuz silkiyorum. "Bizim yaşımızdaki herkes o filmi sever."

Boğazından bir ses çıkarıyor. "Hayır. *Babam yaşındaki* herkes o filmi sever. Çocukluğumuzu 80'lerin tüm güzellikleriyle doyurdu."

Hiçbir şey söylemiyorum.

"Tek söylediğim, belki de biriyle çıkmayı denemelisin. Eğer doğru hatırlıyorsan, ben de buna açık değildim. Ama tanıdığım biri bana denememi söyledi." Bana bilmiş bir bakış attı.

Tamam, evet, Grady ve Jess ilk tanıştıklarında, istediği şeyin peşinden gitme konusunda mızımız bir ödleğ gibi davranıyordu. Belki onu dürtmüş olabilirim. Ama bu durum farklı.

"Hayır, sana becermeni söyledim, evlenmeni değil." "İkisini de yaptım," diyor Grady.

Anında, Sugar'ı becerdiğimi hayal ettim.

Evet, muhtemelen sevişme konusunu açmamalıydım. Bakışlarımı ondan uzaklaştırıyorum.

"Bu gece tam olarak ne yapmamız gerekiyor?" diye soruyorum. "Jess buna Gurur ve Önyargı ve Poker dedi," diyor Grady. "Öyle bir şey olduğunu sanmıyorum."

"Eğer karım bir şey diyorsa, bir şeydir."

"Tamam."

Lakapların alışılmadık olmadığı güneyde yaşıyoruz. Yine de ona *neden* "Şeker" dendiğini bilmek istiyorum. Çok tatlı küçük bir kız olduğu için mi.

Yoksa başka bir şey mi? Tabii ki tek düşünebildiğim, kalçalarının arasında duran şeker. Siktir, biriyle yatmam lazım.

"Köpeklerle ilgili yeni girişimin nasıl gidiyor?" Grady soruyor. "Liam gerçekten hepsini sana mı gönderiyor?"

Bir nefes üflüyorum. "Harika değil. Köpekler iki gün içinde teslim edilecek ve tüm bunların parasını nasıl ödeyeceğim konusunda hâlâ hiçbir fikrim yok. Liam tüm kayıtları ve elindeki yiyecek malzemelerini gönderiyor ama tüm masrafları karşılayacak kadar uzun sürmeyecek."

"Jess ve ben ödeyebiliriz-"

Onu durdurmak için elimi kaldırıyorum, başımı sallamaya başlamıştım bile. "Kesinlikle olmaz. Yengemden bunun için ödeme yapmasını istemeyeceğim. Ayrıca, bunu finanse etmek için uzun vadeli bir çözüme ihtiyacım var. Liam neredeyse her hafta yeni köpekler geldiğini söylüyor."

"Ne köpeği?" Natalie, Linc'in karısı soruyor. Kocasının dizine tünemiş.

İşte o zaman tüm gözlerin üzerimde olduğunu fark ediyorum.

Boğazımı temizliyorum. "Birlik komutanım, hepimiz son kez eve döndükten sonra arazisinde bir sığınak kurdu." İşler sarpa sardığında ve hepimiz eve yaralı ve eskisinden biraz daha ezilmiş bir şekilde döndüğümüzde.

"Köpek barınağı mı?" Daphne soruyor.

"Evet ama Liam arazisinin haklarıyla ilgili bir sorunla karşılaştı (XX veya tıbbi bir sorun) ve köpekler için yeni bir yer bulması gerekiyor. Ben de arazimi teklif ettim, zira araziyle pek bir işim yok."

"Kaç köpekten bahsediyoruz?" Cain soruyor.

Ensemi kaşıyorum. "Başlangıç için otuz beş. Birimdeki diğer adamlar geri kalanı bölüşüyor ama köpeklerin büyük kısmı için yeterli alana sahip tek kişi benim."

Grady araya girerek, "Sorun şu ki, tüm bunlar için yeterli fona sahip değil," dedi.

"Ben öderim," diyor Jess neşeyle.

Gözlerimi deviriyorum. "Hayır. Bir yolunu bulacağım."

"Önce kar amacı gütmeyen bir kuruluş oluşturmak için evraklarınızı doldurmanız gerekir. Bu, bağış toplamanızı kolaylaştıracak ve daha sonra fonlar gelmeye başladığında bunlardan vergi alınmayacaktır." Bu Sugar'dan geliyor.

Yalan bile söylemeyeceğim; sesi sikimi pantolonumun içinde kıpırdatıyor. Bu kadında ne var böyle?

Yeğenim Taylor bir lokma peynirli makarna yerken, "Sasha'nın amcası Cain için yaptığını sen de yapmalısın," diyor.

"Evet, çok para kazandık," diye katılıyor Sasha.

"Kızlar, gerçekten düşünmüyorum-" diye başlar Cain, ama karısı elini koluna koyar.

"Bu aslında kötü bir fikir değil."

"Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok," diye itiraf ediyorum. "Shirtless Lumbersnack diye bir şey duydunuz mu hiç?" Jade soruyor. "Tanrı aşkına," diye mırıldanıyor Cain.

"Dil," diye bağırıyor Grady.

Cain orta parmağını sallayarak cevap verir.

"Hayır. Bunu duymalı mıydım?"

"Sosyal medya sansasyonu," diyor Jade. "Sadece Cain odun kesiyor ve mobilya parçaları üzerinde çalışıyor (XX - yaptığı şey bu mu?). Ama cirolar aldı ve ardından tıklama ücretleri geldi," diyor Jade. "İstikrarlı bir gelir kaynağı oldu."

Başımı salladım. "Takip etmiyorum."

Daphne, "Sanırım sizi filme çekecek birini bulmanızı ya da bunu kendiniz yapmanızı, gömleksiz bir şekilde tüm köpeklerle birlikte arazinizde dolaşmanızı öneriyor," diyor.

Sasha, "Gömleksiz Köpek Fısıldayıcısı" .

"Yardımcı olabilirim," diyor Daphne. "Şehir merkezindeki pek çok mağaza ve restoranın sosyal medya işlerini yürütüyorum."

"Tek yapmanız gereken köpeklerle ilgilenirken seksi görünmek," diyor Natalie. "Bu mükemmel."

Nasıl *seksi görünebileceğim* hakkında daha fazla soru sormak istiyorum ama bunun doğru kalabalık olmadığını düşünüyorum. Tabii sonsuza kadar bana bu konuda bok atmalarını istemiyorsam. Gözlerim tekrar Sugar'a kayıyor ve çekici olduğumu düşünüp düşünmediğini merak etmekten kendimi alamıyorum.

Düşünce tamamen oluştuğu anda, o boku kapatıyorum. Ben o adam değilim. O masumiyet ve gökkuşaklarıyla dolu ve ben de pratikte Oscar the Grouch'um.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

bölüm üç

EYERDEN BAKARKEN...

Görünüşe göre aramızda bir ünlü daha var. Great Dane's Dog Sanctuary'den Dane Whitmore bir gecede sosyal medyanın süper yıldızı haline geldi. tüm gömleksiz ihtişamıyla ve arkasında koşan devasa bir köpek sürüsüyle gezmesiyle tanınan Dane, düzenli olarak yeni köpekler alıyor ve onlara gelişmeleri için güvenli bir yer sağlıyor. Köpekleri kurtarmanın asil bir çaba olduğunu hepimiz biliyor olsak da, hayranlarının çoğunun yavruların yanında olmadığı konusunda hemfikir olabilir miyiz?

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

bölüm dört

SHELBY

Üç ay sonra.

Sıcak çikolatamdan bir yudum alıp, çökmekte olan zenginliğin dilimi kaplamasına izin veriyorum. Cuma günleri işten izinliyim. Ve haftada bir gün tatlıya düşkünlüğümü şımartmama izin veriyorum. Bu yüzden lezzetli bir fincan kakao ve kafenin pastanesinden bir ikram alıyorum.

Bir an için fotoğrafını çekip anneme mesaj atarak yeni pasta diyetini duyup duymadığını sormak istedim. Ama kabul edelim, muhtemelen onunla dalga geçtiğimi anlamazdı ve o zaman her şey olur. Sorun değil. Kendi zihnimin mahremiyetinde ne kadar komik olduğumu takdir edebilirim.

Nutella dolgulu yumuşak krakerimden bir ısırık alıyorum ve gözlerimi kapatıp tatlı ve tuzlu karışımının tadını çıkarıyorum.

"Bence iğrenç," diye bir kadın sesi geliyor arkamdan.

"İğrenç kelimesini kullanmazdım. Daha çok şahane" diyor bir diğeri.

Üçüncü bir kadın, "Danua'nın büyüklüğüne atıfta bulunulduğunu duymuştum... bilirsiniz işte," diye ekliyor.

Konuştukları şeyi düşününce bile yanaklarım ısınıyor.

Dane Whitmore, kâr amacı gütmeyen kuruluşunu ve ona eşlik eden sosyal medya varlığını kurduğundan bu yana şehirde çok konuşulan bir konu oldu. I

Gurur, Önyargı ve Poker partisinden beri onu şahsen görmedim.

Onu şehirde gördüm, elbette. Sosyal medyada biraz takip ettim, evet. Ama aslında hiç konuşmadık.

Bu da beklenen bir şey, değil mi?

Ne de olsa parti gecesi sadece birkaç kelime konuşmuştuk. Sohbet bile sayılmazdı. Bir ya da iki cümleden fazlası değildi. Bir olay değildi.

Bana gönderdiği o ateşli bakışlar hariç. Ama muhtemelen onları hayal etmişimdir. O bakışlar aslında bana yönelik değildi. Sadece yüzü öyle görünüyor.

Ve muhtemelen şehirde benden aktif olarak kaçmıyor. Onun çok farkında olduğum için bana öyle geliyor.

Yine de, bu hanımların onun hakkında konuşmalarına bakılırsa, Dane Whitmore'u düşünen tek kişinin ben olmadığım açık.

"Harika" deme şekilleri tüylerimi ürpertiyor.

Barınağın adını buradan almadığına eminim. Sadece köpek cinsiyle olan bağı yüzünden.

İlk kadın "Boyut önemli değil" diyor.

"Eğer buna inanıyorsanız, Randy'nin ne paketlediğini biliyoruz demektir."

Diğer iki kadın kıkırdıyor. Artık arkamdaki masanın kimliğinden oldukça eminim. Yargılayıcı olan Miranda Dillard çünkü tabii ki o. Bu da diğer ikisinin onun en iyi arkadaşları Amanda Stone ve Brittany Collins olduğu anlamına geliyor. Hepsi benden büyük, Luna'dan da büyükler ama onlar mezun olurken o daha birinci sınıftaydı.

kötü kızlara ne olur biliyor musun? Büyüyüp kötü bir kadın olurlar.

Gözlerimi deviriyorum ve ikramımdan bir ısırık daha alıyorum. Küçük kasaba dedikodularının kişisel bakım zamanımı bölmesine izin vermeyeceğim.

"Dünkü makaraları izledin mi? Şimdiye kadarkilerin en ateşlisiydi." "Yemin ederim o adamın kolları benim kalçalarım kadar büyük."

"Onu tasmalamak ve yalamak istiyorum-"

Etrafımda dönüyorum. "O da bir insan, biliyorsun. Ve orada köpekler için yaptığı şey önemli."

Üç kadın bana bakıyor. Amanda'nın kaşları neredeyse saç çizgisinin içine girecekti.

"Belki, ama o çok popüler biri. İnsanların bakmasını istemeseydi vücudunu böyle sergilemezdi. Mesele köpekler değil."

Onları düzeltmek istiyorum. Ancak Dane'in sosyal medyadaki varlığının gerçek nedeni yaygın olarak biliniyor mu bilmiyorum. Belli ki bu kadınlar onun ücretli tıklamalarından bazıları.

"Ciddiyim. Kendini açık artırmayla satmalı. En yüksek teklifi veren onun yatağında bir gece geçirebilir." Brittany kaşlarını sallar.

"Hepiniz gerçekten saygısızlık ediyorsunuz," diye belirttim.

Amanda gözlerini deviriyor. "Bu kadar namuslu olma, *Şeker*." Lakabımı annemin kastettiği şekilde söylüyor. Bir hakaret olarak.

"Namus bekçiliği yapmıyorum. Sadece size hatırlatmaya çalışıyorum hanımlar," son kelimeyi onun *şeker* dediği şekilde söylüyorum. "Dane gerçek bir insan ve siz şirret, yargılayıcı ve saldırgan davranıyorsunuz."

"Nesin sen, kız arkadaşı mı?" Miranda soruyor, sonra da kendi sorusu gelmiş geçmiş en komik şakaymış gibi gülüyor.

"Toplumumuzda iyi ve asil bir iş yapan birini desteklemek için onun kız arkadaşı olmak zorunda değilim."

Brittany Amanda'ya dirsek atar. "Tabii ki onun kız arkadaşı değil. Dane Whitmore kadar seksi bir adamın bizim tombul ve huysuz Sugar Coleman'la birlikte olacağını mı sanıyorsun? Yani ona bir baksana."

Kadınların hepsi gülüyor. Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakıyor ve burnumun kenarı ağlamak üzere olduğumun işaretiyle karıncalanıyor. Bu kadınların önünde olmaz.

Masamın üzerine bir gölge düştüğünde eşyalarımı toplama aşamasındaydım.

"Hey Sunshine, gitmeye hazır mısın?"

Kafamı kaldırdığımda Dane'in bana doğru eğildiğini görüyorum. Boynumun arkasını kavırıyor ve başımı eğiyor, böylece beni öpebilecek-oh kahretsin, beni öpecek!

Ve sonra yapıyor. Yumuşak, dolgun dudaklar benimkilerle buluşuyor ve ben adımı ve kendimle ilgili diğer her şeyi unutuyorum. Dili alt dudağıma değiyor, sonra geri çekiliyor ve bana sırtıyor.

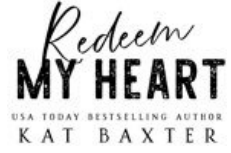
Sanırım o zaman öleceğim. Bana verdiği gülümseme. Soluk mavi gözlerini aydınlatan.

Çenemi yerden kaldıramadan, bayılamadan ya da hiperventilasyon geçiremeden - aşırı uyarılmış küçük beynimin bu noktada ne yapabileceğinden emin değilim - yan masadaki sürtüklere dönüyor ve onlara soğuk, sıkı bir baş selamı veriyor. "Hanımlar."

Sonra çantamı almama yardım ediyor ve yan yana dışarı çıkıyoruz.
Kapıya vardığımızda, sanki her gün yaptığı bir şeymiş gibi kıcıımı okşuyor.

OceanofPDF.com

bölüm beş

DANE

Hiçbir şey söylemiyorum, onu doğruca kamyonetime götürüyorum ve yolcu koltuğuna oturtuyorum. Yan tarafıma doğru yürürken, kimse görmeden yarım göğüs kafesimi ayarlamaya çalışıyorum. Nispeten masum olan bir öpücüğün beni kısmen de olsa sertleştirebileceği gerçeği beni kızdırıyor. Kendi tarafıma geçtiğimde bana doğru döndü.

"Tam olarak neydi o?"

"Sen beni savundun; ben de seni savundum." Kamyonetimi çalıştırdım ve kafenin önündeki noktadan geri çıktım.

"Bir dakika. Ne? Beni herkesin içinde öpmek nasıl 'beni savunmak' oluyor?"

Başımın arkasını kaşıyorum. "O kadınlar sana kötü davranıyorlardı."

"Evet, onları tanımıyor musun?"

"Onlardan birini tanıyabilirdim." "Onlar her zaman kötüdür. Onların bu."

Kaşlarımı çattım. "Şey, hoşuma gitmedi. Bu yüzden buna bir son verdim."

"Evet, ama şimdi düşünecekler... Ne bile bilmiyorum."

"Çıktığımızı düşünecekler."

"Aynen öyle." Gözlerini sıkıca kapatıyor ve alt dudağını çiğniyor.

Onu nereye götüreceğimi bilmediğim için bu fırsattan yararlanarak şehrin etrafında bir tur atıyorum.

"Bu bir felaket," diye mırıldanıyor benden çok kendi kendine. "Bu biraz dramatik görünüyor."

"Biz çıkmıyoruz, bu yüzden kasabanın en büyük üç dedikoducusuna çıktığımızı ima etmek bir felaket gibi geliyor."

Halk kütüphanesinin yanındaki otoparka çekiyorum ve boş boş oturuyorum. "O zaman belki de görünüşe dikkat etmeliyiz."

"Ne demek istiyorsun? Çıkıyormuşuz gibi mi davranmak istiyorsun?"

Çok tatlı. Büyük yeşil gözleri, burnuna ve yanaklarına dağılmış çilleriyle bana bakıyor. Ciddi ifadesi içimde gömülü bir şeyi ve onu tekrar öpmek istemiyorsam lanet olsun bana. "Bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum.

Sadece tepki gösterdim. Zalimce davranıyorlardı. ve kadınlara vurmadığım için bu en iyi seçenek gibi göründü."

Dudakları seğiriyor. "Bana sataşmayı bıraksınlar diye benimle sahte bir randevu mu istiyorsun?"

"Evet, aynen öyle."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve gözlerimi tişörtünün altında sakladığı dolgun göğüslerine çeviriyorum. Bu soluk bir JAWS tişörtü. Yemin ederim bu kadın sadece benim için yaratılmış.

"Yani benim senin korumana ihtiyacı olan bir tür hayır kurumu olduğumu mu düşünüyorsun?" diye soruyor.

"Bu tam olarak-"

"Zavallı Şeker," diyor sahte, yüksek ve sinir bozucu bir sesle. "Kendine gerçek bir erkek arkadaş bulamıyor. O kadar zavallı ki köpekleri kurtaran o seksi adamdan acıma randevuları almak zorunda kalıyor."

"Ben-" demedim.

Kapıyı açtı ve kamyonetimden aşağı atladı. "Bunu söylemene gerek yoktu." Kapıyı çarptı, sonra açık pencereden şöyle dedi: "Ben senin köpeklerinden biri değilim. Kurtarılmaya ihtiyacım yok."

"Shelby, hadi ama, öylece çıkıp yürüyemezsin," diye sesleniyorum ona.

"Aslında yapabilirim ve yaptım da. Görüşürüz, Dane." Sonra kasaba meydanındaki parkta kaybolur.

Direksiyona vuruyorum. "Siktir!"

Ellerinde iki küçük çocukla kütüphaneye doğru yürüyen genç bir anne dönüp bana ters ters bakıyor.

Özür dilercesine başımı sallıyorum ve camlarımı açıyorum. Bugün her şeyi berbat ediyorum.

İhtiyacım olan malzemeleri almak için markete gitmediğimi fark ettiğimde neredeyse şehir dışına çıkmıştım. Şu anda sadece bana yetecek büyüklükte küçük bir evde yaşadığımdan, kötü hava koşullarında köpekler için bir dış mekan yapısı inşa ediyorum. Neyse ki bu kış çoğu daha ılıman geçti ve onlar da gayet iyi idare ettiler. Bahar geldiğine göre, işler fırtınalı olabilir, bu yüzden bitirmem gerekiyor. Kamyonetimi geri döndürüp Bolts'a gidiyorum.

Telefonum çalıyor ve ekranda kız kardeşimin adının yanıp söndüğünü görüyorum. "N'aber, Daph?"

"Ne yaptın sen?"

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Sugar Coleman'ı kafenin ortasında öptün mü? "Küçük kasaba dedikodularını sevmek lazım," diyorum dalgın dalgın.

"Bunu benim için açıklayabilir misin?"

Ben de olanları anlattım. Kafede arka masada otururken önce o sürtüklerin benim hakkımda konuştuklarını, sonra Shelby'nin küstah sesiyle beni savunduğunu duydum. Sonra bir grup çakal gibi ona nasıl saldırdıklarını ve işte o zaman hamlemi yaptım.

"Beklediğiniz sonuç neydi?" Daphne soruyor.

"Bilmiyorum. Sadece onun hakkında konuşmayı bırakmalarını istedim." "Ona karşı koruyucu mu hissediyorsun?"

"Sanırım. Bilmiyorum. Bunu nereden biliyorsun ki?"

"Dane, dürüst olmak gerekirse, bu şehirde birileri bana mesaj atmadan ya da aramadan hiçbir şey yapamayacağını biliyorsun. Sanki kardeşlerimin yedi gün yirmi dört saat ne yaptığını bilmem gerekiyormuş gibi. Artık çoğunlukla senden haber alıyorum. Sanırım Grady ve Garrett'ın eşleriyle iletişime geçip onları gammazlıyorlar."

"Tanrı aşkına."

"Boku yedin."

"Bunun farkındayım. Beni azarlamak için mi aradınız yoksa bunu nasıl düzeltebileceğime dair bir fikriniz var mı?"

"Bekle. Bunu düzeltmek mi istiyorsun?" "Şey, evet."

"Ne demek istiyorsun? Onunla gerçekten çıkmak mı istiyorsun?"

"Bana kızmasını istemiyorum. Şu anda bana ciddi şekilde kızgın."

"Tamam, bunu benim için açıklamak zorundasın. Çünkü sen her zaman Bay Yalnız Öleceğim oldun."

Yanıt olarak homurdanıyorum çünkü haksız değil. Bu sözleri hiçbir zaman özellikle söylemedim ama ikinci randevuyu geçemeyeceğimi bildiğimi belirttim. Evet, ara sıra çıkıyorum ama *çıkıyorum*. Uzun süreli bir şey yok. Uzun vadeli hiçbir şey. Asla.

"Onu üç ay önce gördüğünden beri, ne zaman aynı yerde olsanız neredeyse kuyruğunu kıstırıp kaçırıyorsunuz."

"Ne istiyorsun?"

"Ama şimdi ona çıkma teklif etmek istiyorsun?"

"Ne söylememi istiyorsun, Daphne? Çok sevimli olduğunu ve onu düşünmeden edemediğimi mi?"

"Evet, bu iyi bir başlangıç olur."

"Bak, onun bana göre olmadığını biliyorum. Benim gibi bir adama ihtiyacı olmadığını biliyorum. Ama o kadınların beni savunduğu için ona alay konusu olduğu fikrinden nefret ediyorum ve bu kadar acımasız olmalarına izin vermeyeceğim. Beni elde edemeyeceğini ima ettiler." O anda cesur görünüyordu, omuzlarının hafifçe yuvarlandığını ve çenesinin meydan okurcasına yukarı kalktığını görmüştüm. Ama gözleri farklı bir hikâye anlatıyordu. Tamamen hüznün ve kırılmalık.

Hiçbir zaman beyaz ata atlayıp kurtarma operasyonuna girişen biri olmamıştım ama o anki anlık tepkim buydu.

"Eğer onu birkaç randevuya çıkarmam onları istediği her bekar erkeği elde edebileceğine ikna edecekse, o zaman bunu yapmaya hazırım."

Kız kardeşim telefonun diğer ucunda mırıldanıyor. "O zaman onu birkaç randevuya çıkarsan iyi olur."

"Ben de bunu önerdim. Ama bunu sadece acıdığım için yaptığımı mı düşünüyor?"

"Öyle misin?"

"Yok artık. Çok bir kız. İsteddiği her erkeği elde edebilir."

Başka bir adamın ona dokunduğu düşüncesinin içime attığı tekmeyle görmezden geliyorum.

"O zaman sanırım onu sahte bir randevuya çıkmanız gerektiğine ikna etmelisin."

"Bunu nasıl yapacağım?" Ben soruyorum.

"Belki de bunu ona yardım etmek için değil, sana yardım etmek için yaptığına ikna etmelisin. Belki de insanların onunla çıktığını düşünmesinin sana neden yardımcı olacağına dair bir neden bulmalısın. Şehre her gelişinde kadınların seni köşeye sıkıştırmaya çalıştığı gerçeğiyle başlayabilirsin."

"Cidden, sanki bazıları kızışmış gibi. Bununla ilgilenmiyorum," diyorum.

"O zaman bunu ona söyle. Ona karşı dürüst ol." "Bana numarasını mesaj atabilir misin?"

"Evet, bunu yapabilirim."

Ama numarasını aldıktan sonra bile, ona mesaj göndermeden önce arabamda oturup uzun süre numarasına bakıyorum.

Orada öylece oturmuş, bugün giydiği Jaws tişörtünü ve onu gördüğümde ilk düşündüğüm şeyin... tamam, *ilk* düşündüğüm şey göğüslerinin onun içinde harika görüldüğü oldu. İkinci düşüncem ise onun benim için yaratılmış olduğuydu.

Bir parçam onun için yaratılmış *olmayı* diliyor.

OceanofPDF.com

bölüm altı

SHELBY

Bilinmeyen: Bu haftaki çalışma programınız nedir?

Kaşlarımı çatarak telefonuma bakıyorum.

"Bu surat ne için?" diye soruyor kız kardeşim Luna.

"Bilinmeyen bir numaradan gelen rastgele bir mesaj. Muhtemelen yanlış numara."

Özür dilemeliyim.

Bugün erken saatlerde.

"İşte yine o yüz. Neden onlara kim olduğunu sormuyorsun?" Luna öneriyor.

Kimsiniz?

Dane.

"Kahretsin," diye fısıldadım.

Kız kardeşim telefonuma bakmak için üzerime eğiliyor. "Dane Whitmore? Bugün erken saatlerde ne oldu?"

"Beni öptü. Kahve dükkanında. Miranda Dillard, Amanda Stone ve Brittany Collins'in önünde."

"Dane Whitmore seni öptü ve sen bana hemen söylemedin mi? Neyin var senin? ?" "Konu bu değil,

Luna."

"Tam olarak konu bu, Shelby," diye ismimi fazla telaffuz ediyor. Bir nefes üflüyorum. "Hızlı ama harika."

'Ben demiştim' diyen ablasına gülümsüyor. "Şimdi, bu neden bir sorun olsun ki? Ona hiç aşık olmadın mı?"

"Onu çok az tanıyorum."

Gözlerini deviriyor. "Yani! Gençliğimden beri Mason Bell'e yarı aşığım ve onu hiç tanımıyorum."

Gülüyorum. "Büyük konserin ne zaman?"

Ayağa kalkıyor ve ciyak ciyak bağırırken poposunu sallıyor. "Sadece iki hafta içinde. Soul Obsession'ı canlı izlemek için sabırsızlanıyorum." Bir başka küçük kıpırdanmayla kanepeye geri düşüyor.

Kız kardeşim yıllarca erkek grubuna takıntılıydı ve ayrıldıklarında gerçekten ağladı. Yeniden birleşme turnesi duyurulduğunda o kadar heyecanlanmıştı ki bu olayı anmak için gidip bir dövme yaptırdı.

"En sevdiğim konuyla dikkatimi dağıtmaya çalışmayı bırak," diyor Luna. "Dane seni neden öptü ve bu neden bir sorun?"

"Bunu yaptı çünkü bana zor anlar yaşattıklarını duydu ve araya girip beni kurtaracağını düşündü."

"Bana sorarsanız kulağa oldukça cesurca geliyor."

"Ama şimdi o kadınlar tüm kasabaya Dane ve benim bir çift olduğumuza dair dedikodular yayacaklar. Gerçek ortaya çıktığında, daha çok gülecekler. Uzun zamandır böyle kadınların beni rahatsız etmesine izin vermemiştim ve bana olan kinlerini kusmalarına izin verip sonra da Kahve Fincanı'ndan sakince ayrılmaktan memnundum. Bu sadece onlara daha fazla yem verecek."

Luna iç geçiriyor ve elimi sıkıyor. "Senin için onları bıçaklamamı ister misin?"

Kıs kıs gülüyorum çünkü kız kardeşim dünyadaki en az şiddet uygulayan insan. Örümcekleri yakalayıp serbest bırakıyor çünkü o bir deli. "Hayır, sorun değil. Yine de minnettarım."

Beni görmezden mi geleceksin?

Tam olarak ne için özür diliyorsun?

UNKNOWN: Seni için.

"Tipik bir adam. Sadece tüm temellerini koruyor," diyor Luna. "Ama gerçekten neye kırgınsın?"

"Beni gerçek bir erkek arkadaş edinemeyen zavallı bir ezik olarak görüyor. Farkında bile olmadan ilk öpücüğümü çaldı."

"Oh, Shelby. Özür dilerim." Elimi bir kez daha sıktı. "Şeytanın avukatlığını yapmak gerekirse, en azından ilk öpücüğün sana önce dudaklarıyla değil de diliyle yaklaşan sivilce suratlı bir genç değildi." Titriyor.

"Hayır, hiç de öyle değildi. Her yönden mükemmeldi. Sahte olduğu gerçeği dışında."

"O zaman onu gerçek erkek arkadaşın yap ve bu senin gerçek ilk öpücüğün olsun," diyor Luna kayıtsızca, sanki önerdiği şey saçımı nasıl yapmam gerektiği kadar sıradan bir şeymiş gibi.

"Onun benim gerçek erkek arkadaşım olmasını *sağlayamam*," diyorum. "Eminim yapabilirsin."

Kollarımı havaya kaldırdım. "Hiç yardımcı olmuyorsun!"

Beni affediyor musun?

Her neyse, Dane. değil.

Yani bu bir hayır. Yakaladım seni.

BİLİNMEYEN: Kız kardeşim, sosyal medya işlerim başladığından beri beni rahatsız eden tüm kadınlardan bahsetmemi söyledi.

Ne tür bir dinleme?

Sadece bana asılıyor. Önemli bir şey değil. Baş belası.

Sahte kız arkadaşım olmanın seni daha sempatik yapacağını düşündü. Böylece senden çok benimle ilgili olduğunu anlayacaktın.

Bunu bana neden anlatıyorsun?

Bilinmeyen: Çünkü seni manipüle etmek istemiyorum. Daphne'nin önerdiği şey bu değildi. Bana her şeyi berbat ettiğimi kesin bir dille söyledi.

Ben yaparım.

Ama şartlara ben karar vereceğim.

BEN: Ve zamanı geldiğinde senden ayrılacağım.

Anlaştık. Ama emin misin?

BEN: Seni rehberime "Ateşli erkek arkadaşım" olarak ekliyorum.

O zaman ben de seni rehberime ekleyeceğim.

SICAK ARKADAŞIM: <"seksi AF kız arkadaşım" iletişiminin ekran görüntüsü>

Yanaklarım ısındı. İyiliğimin karşılığını verdiğini biliyorum ama yine de telefonunda bunun olduğunu bilmek bile tüm bedenimi ısıtıyor.

"Şimdi neyi tartışıyorsunuz?" Luna soruyor.

Onun sesiyle irkiliyorum.

Gülüyor. "Odada olduğumu tamamen , değil mi?"

"Kapa çeneni." Ama o haklıydı, Dane'le yarı flörtöz mesajlaşmalarımız dışında her şeyi tamamen unutmuştum.

İki gün sonra, resepsiyon görevlisi Yvette kafasını içeri uzattığında iş yerindeki malzeme dolabımızın envanterini çıkarıyordum.

"Shelby, erkek arkadaşın geldi." Sanki bir erkek arkadaşım olması hayatında duyduğu en saçma şeymiş gibi kaşlarını çatıyor. Öyle demek istemediğini biliyorum çünkü Yvette çok iyi bir insan.

Panomu bıraktım ve ona gülümsedim. "Teşekkürler." Sonra ön tarafa gidiyorum ve Dane'in orada durduğunu görüyorum, biraz garip ama aynı zamanda gülünç derecede yakışıklı görünüyor.

Elinde bir çanta tutuyor. "Sana öğle yemeği getirdim, Günışığı." Dudakları bir gülümsemeyle kıvrılıyor ve aptal kalbim göğsümde ters dönüyor.

Bu adam kalbimi milyonlarca parçaya ayıracak. Belki buna değer. En azından iyi bir amaç için. O köpeklerin hepsinin güvenli bir yuvaya ihtiyacı var.

Evet, aslında sahte çıkma nedenimizin bu olmadığını biliyorum, ama kendime bunu söylüyorum çünkü fikirleri benim için önemli olmaması gereken üç kadına yapışmaktan daha lezzetli.

"Teşekkürler. Geri gel."

Bana yaklaştı ve yanağımdan öptü.

"Bana ne getirdin?" Sanki Saddle Creek'teki en ateşli adamın iş yerime yiyeceklerle gelmesini bekliyormuşum gibi cıvıldıyorum.

"Ruthie's'teki tüm favorilerin" diyor. Bir takla daha. Aptal, aptal kalp.

Onu depoya ve masanın yanına götürdüm. "Bugün Lily dışarıda birkaç düveyi tohumlarken ben de envanter yapıyordum."

Tanrım! Neden şu anda döllenmeden bahsediyorum? "Yani nasıl olduğunu biliyorsun. Ailenin sığırları var."

Bana tam anlamıyla nefesimi kesen bir gülümsemeyle sırıtıyor ve ben de garip bir boğulma sesi çıkarıyorum. Beceriksizliğimi örtmek için hemen oturuyorum.

Kıkırdıyor ve yiyecekleri paketinden çıkarıyor. Ve tabii ki en sevdiklerimi getirmiş. Ekstra kremalı soslu kızarmış tavuk biftek parmakları. Ve çiftlik soslu kızarmış turşu.

"Ben bir kepçeyim," diyorum aptalca. Neyim var benim böyle? Kelimeleri söylemeyi kes.

Yanımdaki koltuğu çekip oturdu. "Ne aldın?" diye sordum.

Etli bir omuz omuz silkerek kalkıyor. "Pastırmalı ve barbekü soslu çizburger. Patates kızartması. Her zamanki gibi."

Bir turşuyu ranch sosuna batırıp ağzıma atıyorum. "En sevdiklerimi nereden biliyorsun?" Kızarmış güzellikleri işaret ederek soruyorum.

Boynunun arkasını kaşıyor. Bu onu birden fazla kez yaparken gördüğüm bir hareket. Belki de kendinden emin olmadığında. Bu çok saçma çünkü o güzel, akıllı ve açıkçası nazık biri. Kendinden utanmasını gerektirecek ne olabilir ki?

"Kız kardeşinin numarasını almak için yalvarabilir, sonra da ona mesaj atıp sorabilirdim."

Ona bakıyorum. Ağzımın açık olduğundan oldukça eminim ve kısmen çiğnenmiş bir turşunun masaya düşmemesi için dua ediyorum. Bu çaba gerektirdi. Hepsi sahte bir randevu için mi?

"Bu çok düşünceliydi. Teşekkür ederim."

Yine omuz silkerek kaya büyüklüğündeki omzunu yukarı kaldırdı. "Sana sevmediğin da alerjin olan bir şey getirmek istemedim." "Hiçbir şeye alerjim yok. Nefret ettiğim tek yiyecek de mantardır. -sümüksüdürler- ve domates. Ama salsa ve domates sosu yiyorum ve evet, bunun mantıklı olmadığını farkındayım."

"Çok hoşsun. Umarım bunu söylememin sakıncası yoktur." "Hiç de değil."

"Bana lakabından neden nefret ettiğini söyleyecek misin?"

Omurgam hareketsizleşiyor ve tüm mizah duygusu bedenimden akıp gidiyor.
Bir elini kaldırdı. "Üzgünüm, bu ani oldu ve beni ." "Nereden biliyorsun?"
"Biri onu her kullandığında yüzünüze bulaşıyor."
"Bunu daha önce kimse fark etmemişti."
"Peki bana söyleyecek misin?" "Bugün değil."
"Yeterince adil."

OceanofPDF.com

bölüm yedi

SHELBY

Şu ana kadar sahte bir ilişki içinde olmak normal hayatımdan çok da farklı değil. Kasabadaki insanların bana biraz daha iyi davranması dışında. Yani, çoğu. Bazı bekar kadınlar bana ters ters bakıyor.

Gerçi Dane bana çok mesaj atıyor. Her zaman "Günaydın, Günışığı" ve "İyi geceler, güzelim. Sanki insanların mesajlarımızı ilişkimizin kanıtı olarak kullanmasını bekliyor. Bir de köpeklerin fotoğrafları var. Hayvanları sevdiğim için veteriner teknisyeni oldum. Belli oluyor.

Bu yüzden, onun köpeklerle kucaklaştığı fotoğraflar beni sürekli ... azgınlık. Tamam, bu o. Mesajları. Telefonda sesi, birkaç kez bu şekilde sohbet ettik. Dane Whitmore'la ilgili her şey beni ateşliyor. Onu ilk gördüğüm andan beri böyle.

Biz daha gençken Daphne'nin doğum günü partilerinden birindeydi. Bırakın benden çok daha büyük olanları, erkekleri bile fark etmemeliydim. Daha alıştırmaya sütyeni bile giymemiştik ve eminim onun bacak kılları çoktan çıkmıştı.

Büyük Teksas gökyüzünü andıran o soluk mavi gözler benimkilerle bir saniyeliğine buluşmuştu ve sanki kalbim ilk kez atmaya başlamıştı.

Telefonum çalıyor ve yarı yarıya o olmasını bekleyerek yatağında dönüyorum. Ama ekranımda Daphne'nin adı yanıp sönüyor.

"Alo?"

"Hey. Seni uyandırmadım, değil mi?"

"Hayır. Yatakta kitap okuyorum ama hâlâ uyanığım." Tamam, kitap okumaya niyetliydim ama Dane hakkındaki düşüncelerim dikkatimi dağıttı

"Hâlâ fotoğraf çekiyor musun?"

"Uh, evet. Çoğunlukla hobi olarak ara sıra." "Güzel bir kameran var mı?"

"Oldukça güzel. Neden?"

"Mükemmel! Tamam, büyük bir iyiliğe ihtiyacım var ve yarın izinli olduğumu biliyorum, yardım edebilir misin?"

"Elbette."

"Harika. Ben seni alırım. Sen sadece fotoğraf makineni getir, gerisini ben hallederim."

"Bu ne için?"

"Daha fazla detay yarın. Benim gitmem gerek. İyi geceler."

İyi geceler güzelim.

Kalbim çarpıyor ve iç çekiyorum.

İyi geceler.

Her geçen dakika kendime bunun sahte olduğunu ve nasıl hissettirirse hissettirsin Dane'in bana aşık olmadığını hatırlatmak zorundayım.

Daphne sözüne sadık kalarak beni erkenden aldı, ama kafeinle donatılmış olarak geldi, bu yüzden her şey affedildi.

Onun ön koltuğuna ve şehir dışına doğru yola koyulduktan sonra soruyorum. "Peki, bugün neyin fotoğrafını çekeceğim?"

"İtfaiyeciler."

"Pardon?"

"Şey, ve köpekler. İtfaiyeciler ve köpekler. Bir takvim için. Great Dane's için bağış kampanyası."

Sözcükleri bir bulmacadan alınmış rastgele şeyler gibi, ama sonra her şey sıraya giriyor.

"Bu oraya gideceğimiz anlamına mı geliyor? Dane'lere mi?"

"Evet." Bana bakıyor ve arsızca sırıtıyor. "Bu bir sorun."

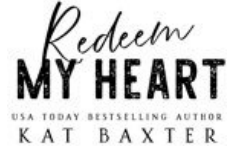
"Sen her şeye burnunu sokan bir işgüzarsın, Daphne Whitmore."

"Bates. Artık Daphne Bates." Alyans parmağını oynatıyor. "Adın ne olursa olsun hâlâ işgüzarsın."

"Neden bilmiyorum."

OceanofPDF.com

bölüm sekiz

DANE

Kız kardeşim hayatımı ele geçirdi. Minnettarım, olmadığımından değil. Takvimi bir bağış kampanyası olarak düzenlemesi çok zekice. Ama aynı zamanda çöpçatanlık yaptığını da biliyorum. Bu yüzden Shelby'yi fotoğrafçılık yapması için buraya getirdi.

"Ne yaptığını biliyorum," diyorum Daphne'ye, yanımdan geçip çitlerle çevrili alana doğru yürürken.

"Kim ben?" diye soruyor sahte bir masumiyetle.

"Günüşiği," diyorum Shelby'ye. Kulağının hemen altından öpmek için eğiliyorum. O kadar güzel kokuyor ki, burnumu sokup hassas olup olmadığını anlamak için o noktayı yalamak istiyorum. Daha da yaklaşıp daha fazlası için inleyecek mi. "Bugün yardım ettiğin için teşekkürler."

Bana bakıyor, göz bebekleri büyümüş, benden etkilendiğini açıkça belli ediyor. Bunun için şükürler olsun. Bu bir taklit olarak başlamış olabilir ama ona olan arzum yüzde yüz gerçek.

Mevsim normallerinin dışında sıcak bir gün geçiriyoruz, normalde Ocak ayı orta Teksas için ellilerde seyrederken sıcaklıklar seksen derecenin kuzeyine doğru ilerliyor. Shelby kot şortu ve Austin Armadillo's tişörtüyle özellikle seksi görünüyor. Bunu sadece giyiyor mu yoksa gerçekten futbolu seviyor mu? Ona daha sonra sormak için aklıma not alıyorum.

Bana gülümsüyor ve sonra Daphne'yi dış bahçeye kadar takip ediyor. Arazimi çevrelemek için ikinci bir çit kurmak zorunda kaldım, böylece köpekler

kaçamazsın.

İkinci kapıyı açıp kızları o bahçeye soktuğumda yavrular koşarak geliyor. Daphne yere düşüyor.

"Aman Tanrım, şu halinize bakın. Tatlı bebekler," diye mırıldanırken köpekler etrafında dönerek onu kokluyor ve yalıyor. Gülüyor ve sesi viski gibi vücuduma yayılıyor. Sıcak ve sakinleştirici, onun mutluluğu beni rahatlatıyor.

Eminim ki bu, gerçekten boku yediğim anlamına geliyor. Ama bu konuda yapacağım hiçbir şey yok.

Daphne tüm erkekleri organize ediyor ve onları ayın temasına uyan köpeklerle eşleştiriyor - bu ne anlama geliyorsa - ve sonra hepsine bir dizi eşleşen şapka veriyor. Kendileri ve birlikte poz verecekleri köpek için şapkalar. Sanırım bir itfaiyeci takviminin amacı itfaiyeci gibi görünmeleri, bu yüzden uniformalarının yarısını giyecekler ve şapkalar ayı temsil edecek.

O ve Shelby pano üzerinde görüşüyorlar, bahçemde duran kaslı, gömleksiz itfaiyecilerin sırasına bakıyorlar.

Tanrı aşkına.

Sonunda başlarlar ve Shelby erkeklere poz verirken onlara talimatlar verir. Daphne yardım etmek için atlıyor, erkeklerin kollarını ya da yüzlerinin dönük olduğu yönü değiştiriyor.

Shelby kamerasının ekranına bakar ve güler. "Bu mükemmel. Bir aksiyon çekiminde yalamayı yakaladım," diyor adama.

tanıyorum. Kardeşim Garrett da onların arasında. Kayınbiraderim Fletch de öyle. Yine de hepsinin Shelby'ye bakışı hoşuma gitmiyor. Ona gülümsüyor, kollarını esnetiyor ve göz kırpmıyorlar.

"Aslında hırladığını biliyorsun, değil mi?" Grady yanımdan soruyor.

Ona bir bakış attım. "Buraya ne zaman geldin?"

"Birkaç dakika önce."

"Hırlamıyorum."

"Kesinlikle hırlıyorsun."

Şu anda fotoğrafını çektiği adam Juniper adında beagle karışımı bir köpeği tutuyor. En sevdiklerimden biridir. Juni ve itfaiyecisi, itfaiyeye yeni bir adam. Sanırım adı Eric, ama emin değilim.

Daphne Fletch'le konuşuyor ve dikkatini vermiyor, bu yüzden Shelby, yeşil silindir şapka takan kedi Eric'in pozisyon değiştirmesini istediğinde, ona daha iyi talimatlar vermek için oraya gidiyor. Vücudunu hareket ettiriyor

Ona ne istediğini göstermek için poz veriyor ve adam uzanıp yüzüne dokunuyor.

"Ellerini kendine doğru çek, Ateş Çocuk!" Bağıyorum. "Ateş Çocuk mu?" Grady homurdanarak soruyor. "Siktir git. Sen neden buradasın ki?" "Yardım ediyorum." "Tam olarak ne ile?"

"Kendimi eğlendirmek için yardım ediyorum. Ayrıca, Garrett'a için için yanması konusunda bok atmak için iyi bir fırsat olacağını düşündüm."

Buna gülmeden edemiyorum. Küçük kardeşimiz çocukluğundan beri yanma alıştırılmaları yapıyor. Kelimenin tam anlamıyla aynanın karşısına oturur ve bu suratları yapardı. *Çok komik.*

Ama şu anda küçük kardeşim için endişelenmiyorum. Hayır, onun itfaiyeci arkadaşlarından birine hançer gibi bakıyorum.

"Sen onun kocası mısın?" Eric bana sorma cesaretini gösterdi. "Henüz değil," diye bağırarak ona doğru bir adım attım.

Daphne ellerini çırpıyor. "Tamam, kısa bir ara verelim, olur mu?"

"Hayır," diyor Shelby. "bitirmek için hazırız. Sadece üç yavru daha var, değil mi?"

Eric'e ters ters bakıyorum ve o da bana sırtıyor. Şerefsiz.

Grady, "Belki oraya gidip bacağına işersen yardımı olur," diye öneriyor.

"Tekrar soruyorum, neden buradasın?"

"Belki de kafanı kışından çıkarmanı söylemek için."

Başımı salladım. "O benim için fazla iyi."

"Tabii ki öyle. Sence Jess benim için fazla iyi değil mi?" Başımın arkasına vurdu. "Aptal olma."

Başımı ovuyorum. "Çok yardımcı oldu."

Garrett oraya çıkana kadar fotoğraf çekiminin geri kalanını sessizce izliyoruz. Belli ki o Bay Aralık çünkü o ve golden retriever'ı aynı Noel Baba şapkalarını takmışlar.

Daphne ve Fletch yanlarından geçer. "Sanırım Shelby'yi burada güvenle size bırakabilirim," diyor.

"Evet. Onu eve götüreceğim."

"Ya da-" diye başlar Daphne ama Fletch onu sürükleyerek uzaklaştırır. Fletch, "Bir gün için bu kadar işgüzarlık yeter, Firecracker," diyor.

Grady ve ben Garrett'ın yanışını görmek için tam zamanında geri döndük.

"Çalıştır," diye bağıyor
Grady. "Yan bebeğim," diye
bağırıyorum. "Hepiniz
berbatsınız," diye bağıyor
Garrett.

Shelby gülüyor ama kamerasıyla çekim yapmaya devam ediyor. "Tamam, sanırım bu kadar. Bunları düzenlemem gerekecek, Daphne, önce..." Arkasını döndü, belli ki kız kardeşimi arıyordu.

Grady'ye bir bakış attım. "Bütün köpekleri serbest bırakmadan bu şerefsizleri bahçemden çıkarabileceğine inanıyorum."

Başını sallıyor.

"Teşekkürler." Shelby'ye doğru ilerledim. Elini tuttum ve onu evime doğru çektim.

"Kız kardeşin nereye gitti?" diye
soruyor. "Gitmek zorunda kaldı."

"Tabii ki yaptı." Elini kurtarmaya çalışıyor. "Eminim çocuklardan biri beni kasabaya geri götürebilir."

"Sikerlerse siksinler."

Dönüp bana bakıyor. "Bugünkü sorunun ne?"

Küçük evimin kapısını açıyorum ve ona içeri girmesini işaret ediyorum.

"Burası neresi?" diye soruyor.

"Benim evim."

Etrafına bir göz atıyor. "Gerçekten çok güzel," diyor, sesi hâlâ sinirli. Sonra beni göğsümden dürtüklüyor. "Peki senin derdin neydi? O adamlara kaba davrandın ve onlar da burada senin için bir şey yapıyorlardı. Sana bir iyilik yapıyorlardı ve sen sahiplenici ve kıskanç davranıyordun."

"Çünkü kıskanıyordum." Sonra onu kapıma yasladım ve bütün gün yapmak istediğim şeyi yaptım. Onu öpüyorum. Dillerimiz hakimiyet için savaşıyor ve o çoktan bacaklarından birini kaldırıp bana sarılıyor. Kıçını tutup kaldırıyorum ki bana düzgünce tutunabilsin.

Öpücüğü geri çekti ve bana ters ters baktı. "Kıskanman hiç mantıklı değil. Çünkü sen ve ben gerçek bir çift değiliz." Dudakları başka bir öpücükle benimkilerle buluşuyor.

"Bu hislerimi değiştirmez," diyorum ve onu tekrar öpüyorum. "Beni delirtiyorsun," diye pantolonunu indiriyor.

"Hiç kimseyi seni istediğim gibi istemedim. Bu beni deli ediyor. Gençliğimden beri böyle otuz bir çekmemiştim." Aletimin kotunun dikiş yerindeki çıkıntısını hissedebildiğini biliyorum. Kot bazı şeyleri gizleyebilir ama bunu değil.

"Kahretsin, bu gerçekten çok ateşli."

Sonra tekrar öpüşüyoruz ve ben kanepeme doğru yürüyorum. Kendimi aşağıya bırakıyorum, o da kucağımda. Elim hemen gömleğinin eteklerine gidiyor, çıplak teninin ipeksi pürüzsüzlüğünü hissetmek için altından kayıyor.

Ağzıma doğru inliyor ve dudaklarımı boğazında gezdiriyorum. Elim daha yukarı kayıyor, sütyeninin üzerinden memelerini kavıyor. Göğüs uçları çoktan sertleşmiş, kumaşa baskı yapıyordu.

"Beni düşünerek mastürbasyon mu yapıyordun?" diye soruyor, sesi nefes nefese ve şehvet sarhoşu.

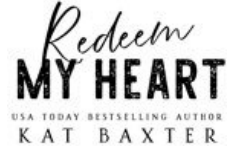
"Evet, Günişığı. Her gün. Bazen günde iki kez. Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok."

"Göster bana."

OceanofPDF.com

bölüm

dokuz

DANE

"Seni boşaltmayı tercih ederim," diyorum.

"Tamam. Ama önce bana kendine nasıl dokunduğunu göster."

Büyük yeşil gözleri ve o lanet çilleri onu masumiyetin resmi gibi gösteriyor. Bahse girerim bakiredir, ama önemli olduğunu düşünüyorsa bunu bana söylemesini bekleyeceğim.

"Burada kanepede mi kalmak istersin, yoksa yatak odama mı çıkmak istersin?"

Mutfak mutfaklığının bir duvarında duran merdivene bakıyor. Yukarıdaki çatı katı geniş, büyük bir kral yatak ve 1.80 boyuma kadar ayakta durabilmem için yeterli tavan yüksekliği var.

"Yatak," diyor. Ayağa kalkıyor ve merdivene doğru yürüyor.

Arkasında sıkışmış, kot pantolonun içindeki dolgun kıcını izliyorum. Müthiş bir manzara. Kendime engel olamayıp uzandım ve sağ yanağına bir şaplak attım.

Ciyaklıyor ve omzunun üzerinden bana bakıyor. "Az önce bana şaplak mı attın?"

"Merdivenleri çıkman çok uzun sürüyor." "Çok mu sabırsızsın?"

Sonunda yatak odamda duruyoruz ve bakılacak pek bir şey olmadığını biliyorum, ama güzel ve iyi inşa edilmiş ve bana tam olarak uyuyor. Evimle ilgili her şey 'onaylanmış bekar' diye bağırıyor ve hayatımda ilk kez bunun başka birine nasıl hissettirdiğini merak ediyorum.

Ona sunacak bir şeyim olmadığını anladığında bana farklı bir gözle mi bakıyor?

Ama sonra üzerime çıktı, beni öptü ve ben onun tadında ve ellerimdeki kıvrımlarının hissinde kayboldum.

"Gerçekten iyi öpüşüyorsun," diyor. "Sen de öylesin."

Geri çekildi ve bana baktı. "Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?"

Sertçe yutkunuyorum. "Hayır." Uzanıp elini tutuyorum. "Neden seninle uğraşayım ki?"

Gözlerini benden kaçırıyor, sonra dudağını ısıyor. "Kahve Fincanı'ndaki o gün benim ilk öpücüğümdü."

Başta benimle dalga geçtiğini düşünsem de gözlerinde parlayan kırılganlığı görüyorum.

"Hayatımın en iyi öpücüğü," diyorum ona dürüstçe. Sonra onu kendime çekiyorum, avuç içim kalçasının etrafında kıvrılıyor. "Hatırlıyor musun, buraya bana ne yaptığını sana gösterebilmek için gelmiştik. O gün, tam bir sapık olduğumu düşünmemen için ereksiyonumu beceriksizce saklamak zorunda kalmıştım."

"O gece kendine dokundun mu?" diye soruyor. "İki kez. Çok sert boşalmıştım, adını sayıklıyordum," diyorum. Alt dudağını ağzına götürüp emiyor.

"Çok seksisin, Shelby. Seni soymak ve en az bir hafta boyunca bu şekilde tutmak istiyorum, böylece hayal ettiğim her şeyi yapabilirim."

Elleri gömleğinin altına gidiyor ve onu çıkarıp yere atıyor. Sonra şortunun düğmelerini açıyor ve parlak turuncu külotunu görebilmem için açık bırakıyor. Kollarını arkasına götürüyor ve sütyenini çözerek yere düşmesine izin veriyor.

"Kahretsin, Shelby. Çok güzelsin. Sana dokunmak istiyorum."

"Önce kendine dokun. Ben izleyeceğim." Sonra yatağımın ortasına tırmanıyor, dirseklerinin üzerine yaslanıyor.

O muhteşem benimle alay ediyor.

Kendi gömleğini çıkarıp yere bırakıyorum. Sonra kotumu çıkardım ve sikimi çıkardım.

Nefes nefese kaldı, gözleri elime yapıştı. Sonra bana baktı. "Orada öylece durmadığını biliyorum. Göster bana."

"Biraz patronluk taslıyorsun," diyorum ona. Kot pantolonumu çıkarıyorum ama boxer külotumu çıkarmıyorum.

"Seni rahatsız ediyor gibi görünmüyor," diyor.

"Eğer komutların beni rahatsız etmeye başlarsa, sana ağzınla yapabileceğin başka bir şey veririm." Elimi yavaşça pompalıyorum. "Elini külotunun içine sok ve ıslanıp ıslanmadığını söyle."

Talimatlarıma uyuyor ve kıvrımlarını fırçaladığında inliyor.

Sikimi sıkıyorum çünkü sadece elini külotuna sokmasını izleyerek boşalmak istemiyorum.

Elini çekip bana gösteriyor ve parmak uçları parlıyor.

Kendime engel olamadım. Öne doğru eğilip parmaklarını ağzıma alıyorum ve tatlı nektarını emiyorum. Parmaklarının etrafında homurdanıyorum, sonra onun üstüne iniyorum ve öpüşüyoruz.

"Bana ne yapıyorsun, Sunshine? Sana dokunmazsam aklımı kaybedecekmişim gibi hissediyorum."

"O zaman dokun bana. Bana sahip ol." Kollarını açıyor ve ben bir anlığına yüzüne bakıyorum.

"Ne kadar nefes kesici olduğunun farkında bile , değil mi?"

Bana utangaç bir gülümseme veriyor. "Böyle düşünmene sevindim."

"Bu memeler," diyorum, onlara bakarak. Mükemmeller, ağır ve solgunlar, göğüs dekoltesinin üst kısmında bir tutam çil var. Elimi göğüslerinin arasındaki vadiye doğru kaydırıyorum. "Aletimi tam buraya koyup bu güzellikleri becerebilirim."

İnliyor. "Tamam. Bunu yapabiliriz. Ama yakında bana dokunmazsan, yanacağım."

"Şimdi sabırsız olan kim?" Diye soruyorum ama ağzımı memesine götürüyorum. Meme ucunu ağzımın içine çekip sertçe emiyorum.

Elleri çıplak sırtımı tırmıklıyor ve ben taşaklarımı onun içine sokmaya hazırım. Yine de yavaştan almalıyım. Göğüslerine tüm dikkatimi verirken, bir elimi külotunun içine sokuyorum.

Parmaklarım onun sıcak, kaygan kıvrımlarına kayıyor. "Oh!"

Ağzımın meme uçlarına yaptığını taklit ederek klitorisinin etrafında döndüğümde biraz şaşıyor ve yüksek sesle inliyor. Kısa tırnakları sırtıma batıyor ve elime karşı kasılıyor.

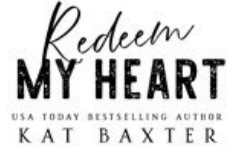
"İşte bu, Günişığı, elimde parçalanmanı izleyeceğim, sonra yüzüme oturacaksın, böylece seni dilimle boşaltabileceğim."

Orgazmı içinden roket gibi geçiyor, adımı haykırırken sırtı yatağa doğru eğiliyor.

Bu kadını hak etmiyorum olabilirim ve ona sunacak hiçbir şeyim yok, ama başka bir kadını asla arzulamayacağımı biliyorum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm on

SHELBY

Hayatımın en yoğun orgazmından sonra kemiksiz ve güçsüzüm. Vibratörler bir tutamda harikadır, ancak Dane'in elleri daha da iyi olduğunu kanıtladı.

Uzanıyorum ve elimi boxer külotunun içine sokuyorum. Ereksiyonunun sert, sıcak uzunluğu avucuma geliyor. Elimi gidebildiği yere sarıyorum ve onu deneysel bir şekilde çekeştiyorum.

"Fuuuuuckkk," diye homurdanıyor. Sonra sırt üstü dönüyor ve elimi iç çamaşırından etkili bir şekilde çıkarıyor. "Dilimi amına sokmam lazım." Kendini yatağa yerleştiriyor, sonra göğsüne vuruyor. "Tam buraya."

"Ne yapmamı istiyorsun?"

Gelip buraya oturmanı istiyorum, böylece amını yiyebilirim."

Yüzüm alev alev yanıyor ve eminim kızarmaktan benek benek ve kıpkırmızı olmuşumdur ama bunu umursayacak zamanım yok.

"Haydi. Dizlerini başımın iki yanına koy. Kulaklıklarım olacaksınız." Bana göz kırptı.

Gülüyorum ama ona doğru sürünerek ilerliyorum. Vücudunu daha fazla keşfetmek istiyorum. Ellerimi kalın göğsünde gezdiriyorum. Göğsünün ve karnının etrafındaki tüylerin avucumu okşadığını hissediyorum.

İç çamaşırmındaki kocaman ıslak noktayı fark etmeden önce şortumu ve külotumu indiriyorum. Dane'in beni tahrik ettiğini söylemek yanlış olmaz.

Meme uçlarım o kadar sıkı ki, acıyor.

Aletini boxer'ının içinden kavırıyor ve sıkıyor. "Sadece sana bakarak bile boşalabilirim, Shelby. Şimdi amını yalamama izin ver. Açlıktan ölüyorum."

Yavaşça ve muhtemelen biraz da beceriksizce, istediği pozisyona geçtim. Dizlerim başının iki yanında, amım tam ağzının yanında.

"Çok güzel kokuyorsun." Beni tam ortasından yalıyor. "Ve bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel amcık."

Sonra beni yutuyor. Bunu tarif etmenin başka bir yolu yok. Saçlarından bir avuç tutuyorum ve tutunuyorum. Dilini içime daldırıyor. Sakalı hassas etimi sıyrıp gıdıklıyor ve sayısız hissi arttırıyor.

Kıvrımlarımın yan tarafını ve klitorisimin kapağını yalıyor, gerçekten dokunmamaya dikkat ediyor. Ben yüzüne binip ona yalvarana kadar bunu tekrar tekrar yapıyor.

"Dane, lütfen."

Sonra dili nihayet klitorisimi buluyor ve sıkıca çevreliyor. Doruk noktam içimde patlayana kadar tekrar tekrar. Dalgalar sonsuza dek sürecektir gibi görünüyor ve şimdi onu boğduğumdan endişeleniyorum.

kalkmak için hızla hareket ediyorum ama o beni takip ediyor.

Gözlerimin içine bakıyor. "Eğer hazır değilsen başka bir şey yapmak zorunda değiliz. Üzerimde baskı yok."

"İstiyorum."

"Ben de istiyorum," diyor. Ayağa kalkıyor ve boxer külotunu indiriyor ve orada, tamamen çıplak bir şekilde önümde duruyor.

"Çok güzelsin," diyorum ona. "Ben de hep öyle düşünmüşümdür." Homurdanıyor. "Garrett ailedeki en güzel çocuk."

Başımı salladım. "Seninle kıyaslanamaz."

Odanın karşısındaki küçük sandığın üst çekmecesinden bir prezervatif alır.

"değil; doğum kontrol hâpi kullanıyorum ve bakire olduğum için."

Gözle görülür bir şekilde yutkunuyor. Yatağa yanıma çöküyor, elinde hâlâ prezervatif var. "Ben de temizim. Daha geçen ay sağlık raporu aldım. Ve biriyle birlikte olmayalı bundan çok daha uzun zaman oldu."

"Sana güveniyorum," diyorum ona.

Başını sallıyor. "Hiç prezervatifsiz çıkmadım."

"Oh, eğer bir tane kullanırken daha rahat hissediyorsan, o zaman sorun değil." "Shelby, bunun benim için bir anlamı olduğunu bilmeni istiyorum.

Sen

benim için bir şey ifade ediyor."

Gözlerimin yaşla dolduğunu biliyorum, bu yüzden sadece başımı sallıyorum. O benim için bir şey ifade ediyor. Bunu söylemeye gerek olmadığına eminim. Bir arkadaşımın ağabeyine olan kızlık aşkım çok daha yetişkin ve büyük bir şeye dönüştü.

Sonra kendini üstüme bırakıyor. Kalçaları uyluklarımın arasına sıkışıyor ve uzun, sert boyunun bacağıma sürtündüğünü hissediyorum.

Kendini girişime çentikliyor, sonra yavaşça içeri itiyor. Basınç var ama acı yok. Muhtemelen ondan biraz daha küçük bir oyuncağım olduğu içindir.

"Kahretsin, beni mahvediyorsun, Sunshine." Sonuna kadar soktu, sonra bana baktı.

Bacaklarımı beline doluyor, ayaklarımı bileklerinden bağlayarak onu kendime doğru çekiyorum.

"Çok iyi hissediyorsun. Bunu daha ne kadar sürdürebilirim bilmiyorum. İçeride çok sıcaksın ve ıslaksın. Mükemmel. Sen mükemmelsin."

"Sen de mükemmel hissediyorsun," diyorum ona. "Artık hareket edebilirsin. Ben iyiyim." "Seni incittim mi?"

"Hayır. Harika hissediyorsun."

Bir şekilde dizlerinin üzerinde geriye doğru sallanıyor. Aleti yerinde duruyor ve gözleri bedenlerimizin birleştiği yere kilitlenmiş durumda.

"İzlemek zorundayım," diyor.

Sonra hareket etmeye başlıyor, önce sık, sonra uzun, sert itişler.

"Oh kahretsin!" İçimde hiç ulaşamadığım bir noktayı okşuyor. "Böyle yapmayı bırakma."

"Şu açgözlü amcığa bak." Bir elini leğen kemiğimin üzerine koyuyor, başparmağı klitorisime hafifçe sürtünecek şekilde aşağı iniyor.

Ve tamamen çözülmem için gereken tek şey bu.

Çılgılık attığımdan, ağladığımdan ya da sadece onun adını sayıkladığımdan oldukça eminim. Bu tüm orgazmları sona erdiren bir orgazmdı. Tamamen tükenmiş hissediyorum.

Bir kükremeye boşalırken onun doruğa ulaştığını görmek için gözlerimi tam zamanında açıyorum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm on bir

DANE

Yatağında koza gibi uzanmıştık, vücudu benimkine sarılmıştı ve başı göğsümdeydi. Bunu başka bir kadınla hiç yapmamıştım. Hayal ettiğimden çok daha iyi hissettiriyor. Bu romantik komedi filmi pozisyonunun sadece kadınlar için olduğunu düşünürdüm hep.

"Köpeklerle yaptığın bu şey çok önemli." O konuşurken parmakları göğsümde rastgele desenler çiziyor. "Bu iyi bir şey. Umarım bunun farkındasındır."

"Yeniden bir amaca sahip olmak çok güzel."

Sonra bana bakıyor, gözleri benimkileri arıyor. Ne aradığından emin değilim ama eğilip beni öpüyor.

Bir süre daha sessiz kaldık ve tekrar konuşana kadar uykuya dalmış olabileceğini düşünüyorum.

"Peki, burada tam olarak ne yapıyoruz? Sahte randevuyu gerçek randevuya mı çeviriyoruz?"

Sorusu kendi başına bir hayat sürüyor, saldırmak üzere olan bir yılan gibi etrafımda kıvrılıyor. İşte o zaman panik, sert ve beton bir yüzey gibi üzerime çöküyor.

Ona cevap vermem gerektiğini biliyorum. Bir şeyler söylemeliyim.

Herhangi bir şey. Ama donup kaldım. Ona tutamayacağım sözler vermek istemiyorum.

"O zaman üç numaralı kapı olmalı, garip . Anladım." "Ne söylememi istiyorsun, Günlüğü?"

Ayağa kalkıyor, elleri kalçalarında ve lanet bir tanrıça gibi görünüyor. Taşaklarını koparacak kadar kızgın görünen biri.

"Bilmiyorum. Bir şey!" Kıyafetlerini aldı ve üzerindekiyi çıkarmaya başladı. "Benimle çıkmak istiyor musun, istemiyor musun?"

Her şeyi berbat ediyorum; öyle olduğumu biliyorum ama ona yalan söylemeyeceğim. "Bak, ben kimseyle çıkmam."

Gözleri dik dik bakıyor. "Anlıyorum. Senin için sadece sahte kız arkadaşlar mı var?" Telefonunu eline alıyor ve parmaklarını üzerinde gezdirmeye başlıyor, belli ki biriyle mesajlaşıyor. "Çok saçmalıyorsun," diyor. "Seni başka kadınlarla çıkarken gördüm."

"Tamam, evet, randevulara gittim. Başka kadınlarla takıldım." Gerçi Shelby'yi Grady'nin mutfağında gördüğünden beri bunu yapma dürtüsü bir kez bile ortaya çıkmadı.

"Haklısın. Birileriyle çıktım. İsim. Ben kadınlarla çıkmam. Fiil. Ben bunun için yaratılmadım. İyi anlaşıyorum. Çok huysuzum. Çok uzun zamandır yalnızım. Çok sert ve acımasızım. Bağlanmak için yaratılmamışım."

"Bu tam bir saçmalık. Bağlanmak için yaratılmamış bir adam kırk altı köpeği evlat edinip onlara kendi barınaklarını inşa etmez ve senin yaptığın gibi onların üzerine titremez."

"Köpekler farklıdır. Ve benim köpeklerimden biri olmadığını söyleyen sendin."

Gözlerini deviriyor. "Kastettiğim bu değildi ve sen de bunu biliyorsun. Bak, eğer burada işin bittiyse ve beni bir daha görmek istemiyorsan, anlarım. Kendim çıkabilirim. 'Ben yalnız bir kurdum' konuşması yapmana da gerek yok. Sadece benden bu şekilde hoşlanmadığını söyle."

Ayağa kalktım çünkü öylece gitmesine izin veremezdim. Onu kendime çektim ve öptüm. "Seninle işim henüz bitmedi." Beni kendisinden uzaklaştırıyor ve ben de kollarımı indiriyorum. "Sunshine, lütfen, bunu konuşalım."

"Seni orada durduracağım. Kararlı bir ilişkimiz yoksa bana sevimli bir lakap takamazsın. Hayatım boyunca insanların bana Şeker demesine katlandım çünkü ne istediğimi savunacak ve bundan ne kadar nefret ettiğimi söyleyecek kadar kendime güvenmiyordum. Kasabadaki hiçbir insanın bu lakabın kökenini bilmediğini bilsem bile, yine de oradaydı. Biri bunu her söylediğinde, annemin beni taşırken ne kadar kilo aldığından şikayet ettiğini duyuyordum ve bunun nedeni tatlıya düşkün olarak doğmam ve tek istediğimin şeker yemek olmasıydı."

Gözyaşlarını siliyor. "Belki de gerçekten önemli değildi, çünkü bana Şeker diyen insanların çoğu benim için önemli değil. Bu yüzden benimle saygılı konuşmamaları önemli değil. Ama seni önemsiyorum ve benim hakkımda ne düşündüğünü önemsiyorum. O yüzden şimdilik seninle olamayacağımı söyleyecek kadar önemsiyorum. Sen benimle işinin bittiğine karar verene kadar seninle olamam. Ben bu şekilde çalışmıyorum."

Farlar camlardan parlıyor. "Bu benim aracım. İyi bir hayatın olsun, Dane." Ve sonra gider.

OceanofPDF.com

bölüm on iki

SHELBY

Kız kardeşimin arabasına bindiğimde gözyaşlarım çoktan histerik hıçkırıklara dönüşmüştü.

"Oh Shelby, özür dilerim." Kollarını açtı ve ben ona doğru düştüm. Ben geri çekilene kadar bana sarıldı.

"Mendile ihtiyacım var," diyorum.

"Arka koltukta, yerde sanırım."

"Her zaman hazırlıklısın. Beni almaya geldiğin için teşekkür ederim."

"Tabii ki. Seni her zaman almaya geleceğim. Bana ne zaman ihtiyacın olursa." Başıyla evi işaret ediyor. "İçeri girip onu senin için bıçaklamamı ister misin?"

Sulu bir kahkaha atıyorum. "Hayır. Hadi eve gidelim."

Eve vardığımızda bana bir fincan sıcak çay hazırlıyor ve benimle birlikte kanepeye oturuyor. "Bana anlatmak ister misin?"

"Kızın erkeğe aşık olduğu o eski klişe hikaye. Kız, oğlanın sahte kız arkadaşı olur. Kız oğlana gerçek bekaretini verir ve oğlan kıza ilişki yaşamadığını söyler."

"Ah tatlım," diye mırıldandı Luna. "Ne yapabilirim ki?"

"Yapacak bir şey yok. Ben bir aptaldım. Bir hata yaptım ve şimdi parçaları zorundayım."

"En azından iyi miydi?"

İrkildim. "İnanılmazdı. Bir aşk romanından fırlamış gibiydi."

"O zaman benden bir adım öndesin. Ben benimkini balo gecesi lisenin otoparkında bir Toyota'nın arka koltuğunda kaybettim."

"Ama sen baloya gitmedin."

"Aynen öyle."

Sonraki hafta berbattı. Dane ve benim artık birlikte olmadığımız haberi şehirde hızla yayıldı. Bu sabah *The Coffee Cup*'ta Miranda Dillard'a rastladım ve bana bakışı normalde hepimize bahsettiği abartılı sahte sempati yerine neredeyse gerçek bir sempati doluydu. Tanrıya şükür kendini zamanında tuttu. Eğer toplum gerçek, insani duygular sergileseydi ikimiz de ne yapardık bilmiyorum.

Neyse ki işler yoğun. Şehre yeni taşınan küçük hayvan veterineri işe başladı ve ben de biraz onunla çalışıyorum. Lily'ye yardımcı olabileceğim çok fazla hayvan işi yoktu. Zaten bunların çoğunu çiftçiler, Lily onlara nasıl yapılacağını gösterdikten sonra yapıyor.

Bugün işe erken gitmem gerekmediğinden, Miranda'nın neredeyse bana iyi davranmasının şokunu atlatmak için e-okuyucumla birlikte bir kabine yerleşiyorum. Yarım saat sonra Daphne karşımdaki kabine kaydığında hâlâ oradaydım.

E-okuyucumu kapatıyorum çünkü denemeye devam etsem de aslında hiçbir şey okumuyorum. Ama zihnim odaklanmıyor.

Daphne karşıma yerleşirken, "Tamam, kardeşim aptalın teki," diyor.

"Bu gereksiz, Daphne. Bana verdiği hiçbir sözü tutmadı." "Hayır, ama senin kalbini kırdı; bu çok açık." Bana baktı.

Berbat göründüğümü biliyorum. Gözyaşlarım yüzünden gözlerim sürekli kızarmış gibi görünüyor. "Bunu atlatacağım."

"Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, o da kendi kalbini kırdı." "Hayır, bu beni daha iyi hissettirmiyor."

"Perişan halde," diyor. "Bunun seni ilgilendirmedini ve tam olarak seni arama sebebim olmadığını biliyorum. Onun için mazeret uydurmuyorum; sadece korktuğunu bilmeni istedim. Henüz bunu bildiğinden bile emin değilim. Ama çok yaklaştınız ve o panikledi. Onun bu. Bu yüzden orduya katıldı. Annemiz öldükten sonra, Dane'in başı her türlü belaya girdi. Okulda esrarla yakalandı. Derslerden kaçtı. Çok fazla içti. Babam ona bir ultimatoma vermek zorunda kaldı."

Kız kardeşinin burada onun pis işlerini yapmasından rahatsız olmalıyım. Ama onu, Daphne'yi bana bunları anlatması için göndermediğini bilecek kadar iyi tanıyorum. Yine işime karışıyor.

"Kederiyle nasıl başa çıkacağını bilemediği için kontrolden çıkıyordu. Seni sevdiğine gerçekten inanıyorum ve bunu anladığında dizlerinin üzerine çöküp bir şans daha dileyecektir."

çünkü o kadar emin değilim.

"Ben ciddiğim."

"Öyle olduğunu biliyorum ve kalbinin doğru yerde olduğunu da biliyorum. Ama Dane'in bana aşık olmadığını garanti edebilirim."

Bir kaşını kaldırıyor. "Bunu o mu söyledi?"

"Bu kelimeleri özellikle kullanmadı ama anlamları buydu. Bana ne kadar özel olduğumu ve beni önemsedğini söyledikten sonra. Sana bunu söylemekten nefret ediyorum Daphne ama rahatsızlığın tam bir sikik çocuk." Ayağa kalktım ve başka bir şey söylemeden kafeden çıktım.

Gerçekten öyle olduğunu düşünüyor muyum? Hayır. Ama şu anda ona kızmak, onu ne kadar özlediğimle başa çıkmaktan daha kolay.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

bölüm on üç

DANE

Shelby hayatımdan çıkalı iki hafta oldu. Sanırım aklımı kaçırdığımı söylemek yanlış olmaz. Neyse ki köpekler beni meşgul ediyor. Daha bugün üç yeni köpek aldım.

Bana söylediği, köpek barınağında yaptığım şeyin kendini adayamayan bir adamın yapacağı bir şey olmadığına dair sözleri kulaklarımda çınlıyor. Aynı şey benim askerlik dönemim için de söylenebilir. Ölene kadar orada olmayı planlamıştım. Bunun yerine, tüm ekibim yaralandı ve eve gönderildi. Tıbbi taburcu.

Bir arabanın tekerlekleri altında çakıllar çıtırdıyor. Kardeşlerimden biri olduğuna şüphe yok. Büyük "ayrılıktan" beri kışkımdan ayrılmıyorlar. Bunun gerçek bir ayrılık olmadığını çünkü gerçek bir çift olmadığımızı anlatmaya çalıştım ama bu benim kulaklarıma bile yalan gibi geliyor.

Babam eve giriyor. Hâlâ heybetli bir adam, Grady ve benim gibi uzun boylu ve fıçı göğüslü.

"Seni hangisi gönderdi?" diye sordum.

Kıkırdıyor. "Aşağı yukarı hepsi." Kendini yanımdaki kanepeye bırakıyor.

Küçük bir eve sahip olmanın özelliği de bu, misafiriniz olduğunda neredeyse üst üste oturmak zorunda kalıyorsunuz.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"sayılmaz. Her şeyi ettim. Her zamanki gibi. İşin özü bu."

"Dane, o gittiğinden beri nasıl hissediyorsun?"

"Sanki güneş parlamayı kesti ve bir daha asla tam nefes alamayacağım." "Bunun ne olduğunu biliyor musun?" diye soruyor.

"Sanırım onu incittiğim için suçluluk ve utanç duyuyorum." Uzanıp başımın arkasına bir şaplak atıyor.

"Ah," diyorum, o noktayı ovuşturarak. "Bu ne içindi?"

"Aptal olma. Sen o kadına aşıksın. Hissettiğin şey bu." Göğsüme vuruyor. "Ve bu düzeltilebilir."

Gözyaşlarımın akmamasını umarak çenemi sıkıyorum.

"Oğlum, sen diğer üçünden çok daha uzun süredir kendi başınasın. Sen bir iş yaparsın, anlıyorum. Ama bu yapabileceğin tek şeyin bu olduğu anlamına gelmez. Sen de herkes kadar sevme ve sevilme kapasitesine sahipsin."

Babamın önünde lanet bir bebek gibi ağladığım gerçeğini görmezden gelerek başımı sallıyorum. "Ben senin kadar güçlü değilim. Senin gibi bir eş kaybedemezdim."

"Gücün bununla hiçbir ilgisi yok. Yapmanız gerekeni yaparsınız. Her gün. Bu şekilde hayatta kalırsın." Daha geçen yıl çıkardığı yüzüğü çevirmek için bilinçsizce sol eline uzanıyor. "Annen öldüğünde, onunla birlikte öleceğimi düşündüm. Ama size bakmazsam canıma okuyacağını biliyordum. Bazı günler evde olduğunuzu ve karnınızın doyduğunu söylemek yeterliydi." Kıkırdıyor. "Çıtam düşüktü."

"Ama bir daha hiç çıkmak falan istemedin."

"Hayır, ben mutlu sonumu yaşadım. Şimdi arkama yaslanıp siz çocukların yaptıklarını izleyeceğim ve umarım bana Taylor'dan daha fazla torun verirsiniz. O benim gurur ve neşe kaynağım ama bu ailede daha fazla bebeğe ihtiyacımız var." Uzanıp omzumu sıktı. "Sen de bunun bir parçası olmalısın. Korktuğun için başına gelen en güzel şeyi bırakıp gitme."

Sonra ayağa kalkar. "Şimdi saçından çekileceğim. Düğünün ne zaman olduğunu haber ver." Sonra da gider.

Babam, hiçbir şey olmamış gibi bilgelik taslıyor.

Yanılmıyor. Ben korkuyorum. Onu kaybedersem ne olacağından ölesiye korkuyorum. Bu şekilde değil ama kalıcı bir şekilde. Annemi kaybetmek zordu. Ama babamın onun yasını tuttuğunu görmek beni neredeyse parçalıyordu. O zamanlar kendimi asla o duruma sokmayacağıma dair kendime söz vermiştim.

Bu bir çocuk yeminiydi. Artık bir erkeğim ve önümüzdeki kırk yıl boyunca onun başka bir adamla hayat kurmasını izlemektense, yanımda Shelby Coleman'la bir saatlik mutluluğu tercih ederim.

Yüzümü temizliyorum ve sonra telefonumu alıyorum. Arama düğmesine basıyorum. "Ne istiyorsun?"

"Luna, beni dinle. Her şeyi berbat ettim."

" canım. Bu konuda ne yapacaksın?" "Tahminimce

yalakalık da işin içine girecek."

Kıkırdıyor. "O zaman harika bir başlangıç yapmışız gibi görünüyor." "Nerede o?"

"Oh, Eric'le birlikte. Ace'in yerinde."

"Ne sikimse."

Luna, "Git getir onu Kaplan," der ve hattı kapatır.

OceanofPDF.com

bölüm

on dört

SHELBY

"Benimle görüştüğünüz için gerçekten minnettarım," diyor Eric. "Elbette. Peki kız kardeşin kaç yaşında?"

"On yedi yaşında. Mezun olmak üzere ve seçeneklerini değerlendiriyor. Ama istediği şey hayvanlarla ilgili bir şey. Veterinerlik okuluna gitmek istediğini sanmıyorum. Disleksisi var ve derslerde hep zorlandı."

"Bu mantıklı." Onun için aldığım broşürleri masanın diğer tarafına itiyorum. "Bu onu işe başlatır, ama sonra herhangi bir sorusu olursa bana mesaj atabilir. Saddle Creek'te başka seçeneklerimiz de var. Rory'nin çiftliği ve Great Dane's var ve orada iş bulabilir."

Mabedinin adını söylemek bile kalbime bıçak saplanmış gibi hissettiriyor. Acının ne zaman deneceğini sormaktan vazgeçtim. Bunun yerine, melodramatik doğamı kucaklıyorum ve evdeyken bol bol inleyip iç çekiyorum. Sanırım Luna yakında beni bıçaklamayı planlıyor olabilir.

Dane hışımla Ace's'e girip masamıza doğru yürürken etrafımızda biraz gürültü oluyor.

"Kocasını mısın?" Eric, fotoğraf çekimi sırasında Dane'le alay ettiği soruyu tekrarlayarak sorar.

"Henüz değil," diye homurdanıyor Dane. Bana baktığında yüz_hatları yumuşuyor. "Günüşiğim, seni çok özledim. Söylemem gereken şeyler var." Elini yüzünde gezdiriyor, yorgun ve bitkin görünüyor.

"Öyleyse söyle onları, sonra Eric ve ben randevumuza geri döneceğiz," diyorum.

Dane'in gözleri masanın üzerindeki broşürlere takılır. "Beni kıskandırmaya mı çalışıyorsun?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve sorusunu duymazdan geliyorum.

"İşe yarıyor. O kadar kışkandım ki suratını dağıtmak istiyorum. Ama bunu yapmayacağım."

"Minnettarım," diyor Eric. "Ben artık gidiyorum. Teşekkürler Shelby ve iyi şanslar."

Eric'in yerini alıp karşımdaki kabine kaymak yerine, Ace'in yerinde dizlerinin üzerine çöküyor.

"Her şeyi berbat ettim."

"Evet, öyle yaptın. Herkesin terk edilmekten korktuğunu biliyorsun. Bu sana özgü bir şey değil."

Başını sallıyor.

"Annem beni ve kardeşlerimi terk etti. O ölmedi. Sadece istediği için çekip gitti. Çünkü bizi yeterince sevmiyordu. Sence bu beni sevilmemekten korkutmuyor mu?" Son soruda sesim çatlıyor ve buzlu çayımдан hızlıca bir yudum alıyorum.

"Sen var olan en sevimli insansın. Sevmesi o kadar kolay ki ilk başta bunu fark etmedim bile. Annem öldüğünde babamı yas tutarken izledim ve o kadar kırgın görünüyordu ki. Ve işte buradayız, annem gideli neredeyse on altı yıl oldu ve babam tek bir randevuya bile çıkmadı. Bu tür bir aşk korkunç görünüyor. Ama sana aşık olmaktan kendimi, nefes almayı durdurmaktan daha fazla alıkoyamazdım. Bir keskin nişancı gibi sinsice yaklaştın bana."

Kalbim küt küt atıyor ve masanın üzerine çıkıp tezahürat yapmak istiyorum ama hâlâ çözmemiz gereken bazı pürüzler var.

"Seninle işimin henüz bitmediğini söylediğimde, kulağa geldiği gibi demek istemedim."

"Güzel çünkü kulağa kalıcı gelmiyor."

"On beş yaşımdan beri her gün aynı kahvaltıyı yaptığımı biliyor musun?"

Kendimi biraz kırbaçlanmış gibi hissediyorum çünkü bu da nereden çıktı? "Bunun konuyla ne alakası var?"

"Monotonluğu seviyorum. Ben o küçük çocuk gibiyim ve babam arkamda salıncağımı itiyor. Sürekli 'yap baba' diyorum. Çünkü bir türlü doyamıyorum. Henüz bitirmedim." Başının arkasını kaşıyor. "Bunu doğru anlatabiliyor muyum bilmiyorum." Ellerimi tutuyor. "Söylemeye çalıştığım şey seni sevdiğim. Sana aşığım. Ve aynı kesinlikte dilimlenmiş muzlu yulaf ezmesi yiyeceğimi de biliyorum."

yarın sabah kahvaltıda ceviz yiyeceğim ve seni sonsuza dek seveceğim."

Öne eğildim ve onu öptüm. "Ben de seni seviyorum. Kalbimi kırdın." "Biliyorum ama bunu bir daha asla yapmayacağım. Buna söz veriyorum."

Ayağa kalkıp kucaklaşıyoruz ve sonra öpüşüyoruz ve etrafımızdaki insanlar ısıklık çalıp 'bir oda bulun' diye bağırıyor.

"Bu bir randevu değildi, biliyorsun," diyorum dışarı çıkarken, parmaklarımız birbirine kenetlenmiş.

"Sen ve Eric mi? Evet, biliyorum. Eşcinsel olduğundan oldukça eminim, o yüzden çok endişelenmedim."

Koluna bir şaplak attım. "Seni göt."

"Benimle eve gel Shelby, şimdi ve sonsuza dek. Evlen benimle. Benimle bebekler yap. Benimle kar amacı gütmeyen çılgın bir köpek barınağı işlet."

"Yapacağım. Bunların hepsine." Kamyonetine vardığımızda ona baktım. "İlk kavgamızı yaptığımıza göre, bu barışmak için seks yapabileceğimiz anlamına mı geliyor?"

"Evet, öyle."

Umarım Dane ve Shelby'nin hikayesini sevmişsinizdir. Lütfen [bana bir yorum bırakmayı](#) düşünün. Saddle Creek'in nerede başladığını görmek ister misiniz? bir için kaydırmaya devam edin.[Baba Bod Kovboy](#), Grady ve Jess'in kitabından alıntı

Luna'nın kitabı için hazır mısınız? Şimdi ön sipariş verebilirsiniz: [Banging the Drummer](#)

Saddle Creek, TX'deki diğer kitaplar: Whitmores serisi

[Kalbimi Koru](#) (Daphne)

[Kalbimi Ateşle](#) (Garrett)

[Kalbimi Uyandır](#) (Daddy Whitmore.... çok yakında...)

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Okuduğunuz için teşekkürler!

**Bonus epiloglar, silinmiş sahneler ve ÜCRETSİZ KİTAP için haber_
[bültenime](#) katılın.**

Eğer bu husky kahramanı
sevdiyseniz, bu kitapları da
seveceksiniz!

İri, Sakallı ve Parlak Bakire
Kovboy
Lone Star Kocası Erkeğın
En İyi Arkadaşı

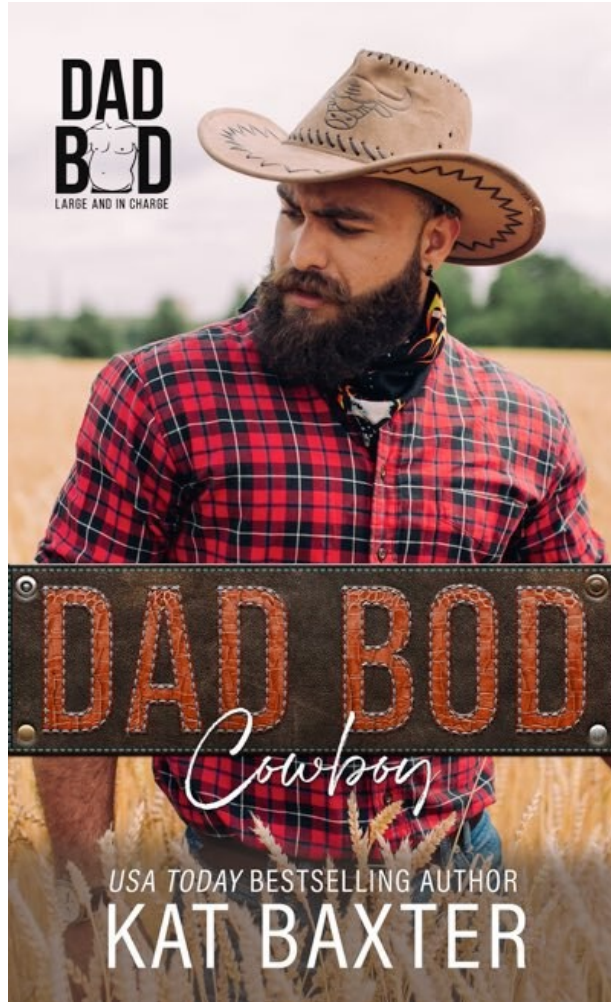
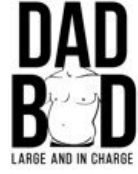
TÜM kitaplarımı görün.

Benimle bağlantı kurmak ister misiniz?
Facebook VIP okuyucu grubuma katılın: [Baxter Babes](#)
Beni [Facebook](#)'ta arkadaş edin
Beni [Pinterest](#)'te takip
edin Beni [Instagram](#)'da
takip edin Beni
[Twitter](#)'da takip edin
Beni [Bookbub](#)'da takip edin
Beni [Goodreads](#)'te takip edin
Tüm kitaplarımdan alıntılar için [web sitemi](#) ziyaret edin.
Tüm kitaplarımdan bağlantıları için [Amazon](#)'daki yazar
sayfamı ziyaret edin.

Okuyuculardan haber almayı da çok seviyorum, bu yüzden [bana satır bırakmaktan](#) her zaman bir çekinmeyin.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

baba bod kovboy'dan alinti

Artık mükemmel kelimesini kullanmamaya çalışıyorum.

Spot ışıkları altında büyüdükten ve uzun süre mükemmel olmak için çok uğraştıktan sonra, kusurlarımı kucaklamaya çalışıyorum.

Tanrı biliyor ya, bende yeterince var.

Bu yüzden arkadaşım Micah en yeni müzik videomu çekmem için mükemmel bir yer bulduğunu söylediğinde, neredeyse gelip bakmayacaktım.

Ama şimdi buradayım ve itiraf etmek zorundayım. O haklı. Bu nokta mükemmel. Normalde kural çiğneyen biri değilimdir ama o ağaca yaklaşmalıyım. Bu yüzden

Çitin üzerinden tırmanıp otlığa atlıyorum. Bir an durup dev bir boğanın ya da başka bir şeyin bana doğru koşmasını bekliyorum ama dışarıda her şey durgun ve sessiz. Dev meşe ağacının yaprakları, serin bir sabah esintisiyle usulca hışırdıyor.

Dörtnala koşan toynakların belirgin sesini duyduğumda henüz ağaca ulaşmamıştım. Tepelik meranın açık alanlarına bakıyorum ve bir tepenin zirvesinde bir atlı beliriyor.

Bu mesafeden bile iki şey söyleyebilirim. Birincisi, bu adam komuta ediyor. Bunu tarif etmenin başka yolu yok. Yetki onda ve bunu biliyor. İkincisi, o küçük bir adam değil ve at da devasa. Ama gösteride o kadar çok yetkinlik ve beceri var ki nefesim kesiliyor.

Beni gördüğü an anlıyorum çünkü başı öne eğiliyor ve kafasındaki kovboy şapkası hafifçe yana yatıyor. Sonra rotasını değiştiriyor ve bana doğru geliyor.

Kalbim atın ayak seslerinin temposuna uyuyor ve kovboy yaklaştıkça nefesimin kesildiğini hissediyorum. Ben aslen Teksaslıyım. Sahil kenarında, yani bu civarda değil, ama yine de daha önce atlı adamlar görmüştüm. Yine de sadece görüntüsünden bile hiç etkilenmemiştim. Cidden, ata havalı bir şekilde binebilir misiniz? Çünkü bu adam bunu kesinlikle yapıyor.

Ve ben bunun için buradayım!

Yaklaştıkça, onun hakkında birkaç şey daha söyleyebiliyorum. Kocaman kalçaları var. Pantolonu kaslı bacaklarını sonuna kadar geriyor. Kaşlarını çatıyor -tamam, gerçekten de çatık kaşlı- ama buna rağmen, hayatımda gördüğüm en güzel adam.

Atını durana kadar çeker, sonra iki ayağını yere vurarak attan iner.

Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve orada öylece durup olacakları bekliyorum. Tam istediğim gibi olduğunu hayal ediyorum. Şu anda yaptığı gibi, amansız bir amaç ve niyetle bana doğru adım atmasını. Sonra beni o büyük meşe ağacının pürüzlü kabuğuna bastırana kadar .

Sonra da beni öpecek.

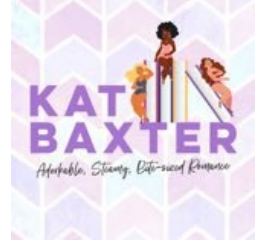
Aktif bir hayal gücüm olduğundan bahsetmiş miydim? Şarkı yazarken yardımcı oluyor. Evet, zihnim çıldırıyor ve sonra birden karşımda duruyor.

Kocaman. Geniş omuzlu, fıçı göğüslü ve her yeri kalın. Soluk mavi gözleri, aslında bu sabah o kadar da özel olmayan görünüşümü inceliyor. Ve dudakları kıvrılıyor.

"Sen de kimsin ve benim topraklarımda ne işin var?" **Baba Bod Kovboy'u** okuyun .

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

yazar hakkında

USA TODAY BESTSELLING YAZARI, Kat Baxter hızlı tempolu, tatlı ve BUHARLI romantik komediler yazıyor. Okurları onu "Şapşalların Kraliçesi" ve kitaplarını "kahkaha attıracak kadar komik" ve "kindle'ınızı eritecek kadar sıcak" olarak adlandırdı. Teksas'ta ailesi ve bir hayvan sürüsüyle birlikte yaşıyor. Kat, çok satan bir tarihi aşk romanı yazarının takma adıdır.

Okurlar Kat'ın kitapları hakkında neler söyledi?

"Kat Baxter benim kedi nanem!" ~ Goodreads yorumu

"Ne zaman seksi, inek ve edepsiz konuşmalarla dolu bir romantizme ihtiyacım olsa, Kat Baxter'ın arkamda olduğunu biliyorum!" ~Goodreads yorumu

"Kat Baxter sadece 12 kısa bölümde beni karakterlerine nasıl aşık ediyor? Çünkü o kelimeleriyle sihirli bir dokumacı!"

~ Amazon incelemesi

"Anında aşık olacaksınız." ~Goodreads yorumu

"Bayıldım. hikayeye doyamadım ve her iki karaktere de aşık oldum!"

~Amazon yorumu

"... aralarındaki kimya anında ve dışında!" ~Amazon incelemesi

"... orijinal, ateşli ve komik!" ~Amazon incelemesi

"Lanet olsun, çok sıcak." ~Amazon incelemesi

"... tatlılık, sıcaklık ve mizah. Hikâye bittiğinde gülümsemekten yanaklarım acıdı." ~Amazon incelemesi

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

